

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · sisè període · sèrie P · número 115

Ple del Parlament

Sessió 63, quarta i darrera reunió, divendres 9 d'octubre de 2020

Presidència del M. H. Sr. Roger Torrent i Ramió

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la defensa de les institucions i l'autogovern 302-00239/12	3
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la necessitat d'un pla de rescat per al sector de la cultura 302-00241/12	13
Interpel·lació al Govern sobre la importància del delta de l'Ebre per al sector primari 300-00302/12	22
Interpel·lació al Govern sobre la situació judicial a l'Estat espanyol 300-00305/12	27
Interpel·lació al Govern sobre la seva intencionada manca de transparència 300-00307/12	32
Debat general sobre la situació sanitària (continuació) 255-00015/12	40
Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans (continuació) 202-00078/12	55
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'emergència educativa i la planificació del curs escolar 2020-2021 (continuació) 302-00234/12	55
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'inici del curs escolar 2020-2021 (continuació) 302-00237/12	56
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'inici del curs escolar 2020-2021 (continuació) 302-00240/12	56
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió dels fons Covid-19 per a la recuperació econòmica i social (continuació) 302-00235/12	57
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la regularització de persones immigrants (continuació) 302-00236/12	57

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ocupació i les condicions sociolaborals del treball autònom (continuació)	58
302-00238/12	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de les institucions i l'autogovern (continuació)	59
302-00239/12	
Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'un pla de rescat per al sector de la cultura (continuació)	59
302-00241/12	
Debat general sobre la situació sanitària (continuació)	60
255-00015/12	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 63.4

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels vicepresidents primer i segon, el secretari segon i les secretàries tercera i quarta. Assisteixen la Mesa el lletrat major i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seuen la consellera de la Presidència i el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència.

El vicepresident primer

Bon dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de les institucions i l'autogovern

302-00239/12

Reprenem la sessió amb el punt vint-i-tresè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de les institucions i l'autogovern, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Per exposar-la, té la paraula el diputat Eduard Pujol.

Eduard Pujol i Bonell

President del Parlament o vicepresident del Parlament, membres del Govern, senyores i senyors diputats –avui molt pocs. Avui el rei del Tres d'Octubre, l'autèntic líder de la dreta espanyola, visita Barcelona. Aquesta visita aquí, a l'Estació de França, a tocar d'aquest Parlament, aquesta visita amb aires colonials coincideix amb aquest ple: tan a prop i tan lluny. El rei del Tres d'Octubre només té dues feines a fer: una, demanar perdó a Catalunya. Dos, demanar la quitança.

Es pot fer ordenat. U, la monarquia s'ha d'excusar per haver envalentit els que ens van pegar, i dos, un dia al vespre, cap al tard, com el Tres d'Octubre, es va a la tele i es diu: «Senyores i senyors, soc Felip VI, *game over*, fins aquí, això s'ha acabat. Si us plau, preparin-me el “finiquito”, preparin-me la quitança.» Anys treballats, dies de vacances que queden pendants, pactar l'atur i punt final, la monarquia no dona per a més: quitança, «finiquito» i punt final.

En tot cas, i lligat a aquest perdó, avui els demanem el vot favorable a una moció que defensa la democràcia, que defensa les institucions de Catalunya i que exigeix el punt final a la repressió, impulsant l'amnistia per als que la pateixen. Qui pot estar en contra de vostès? Qui hi pot estar en contra? Ningú.

Per als demòcrates, aquesta moció és molt fàcil, és essencial, és bàsica. És com demanar un físic que digui que la Terra és rodona. «Senyor físic, digui que la Terra és rodona.» La Terra és rodona. Vostès estan asseguts en aquest Parlament i hi van arribar, si no m'equivoco, amb l'aval de les urnes, i és per això que, segurament, segur que reconeixen el valor dels vots. Segur que defensen la força de les urnes a l'hora de resoldre conflictes de naturalesa política. Segur que pensen que els resultats electorals s'han de respectar sempre, cosa que, per cert, el 21-D no va passar i cosa que, per cert, i miro els comuns –i ara sí que hi són–, cosa que l'alcaldeessa Ada Colau i els comuns comencen, comenceu, a descobrir tot just ara. Clar que no els respecten, els resultats. On eren? On viviu? No respecten Pablo Iglesias ni el respectaran. No el respecten ni el respectaran, com no han respectat ni el president Puigdemont ni Jordi Sànchez ni Jordi Turull ni Josep Rull ni el president Torra. El veuen assegut aquí, el president Torra? Aquí, a la primera fila? Oi que no el veuen? És que no hi és ni vindrà. No el deixen venir, el van fer fora. No hi és. Clar que no respecten els vots i clar que no és nou. Clar que tot això fa massa dies que dura tota aquesta

vergonya. Els ve alguna cosa al cap? Se'n diu repressió. A veure si els queda clar de quin costat s'han de posar. No s'equivoquin més ni s'equivoquin sempre, si us plau.

Els deia que la Terra és rodona, que diria el científic. De la mateixa manera que si vostès són diputats en aquest Parlament de Catalunya, segur que defensen la sobirania, tota la sobirania d'aquesta institució i que s'hi pugui parlar de tot. I perquè, si no, què carai fem, aquí? Què hi fem? És molt fàcil. Negar o engrandir els conflictes no té cap sentit. Els conflictes s'accepten, es parlen i es resolen, perquè, si no, què carai fem, aquí? Catalunya-Espanya, un problema. Sí, un problema i gros. La solució? Democràcia. No els estem demanant la lluna en un cove. Els estem demanant que votin a favor de respectar la paraula, el Parlament, el Govern i el president de Catalunya.

I si em permeten una metàfora rapideta, el futbol es juga amb els peus, oi? L'handbol es juga amb la mà. El tenis, amb una raqueta. Fins aquí, hi arribem. I la democràcia es defensa amb vots, amb respecte, amb actituds i amb valors. Aquesta moció és l'abecedari d'una societat que vol viure en llibertat i amb el vot com a garantia de canvi, si els ciutadans o quan els ciutadans demanin, decideixin canvi.

Avui Espanya és un estat addicte a la repressió, ho saben de sobres. I si no, pensin en la Tamara Carrasco: l'han absolt, però abans l'han sotmès a una salvatjada d'un any i mig. La van engabiar sabent que no havia fet res. Ara fa tres anys, l'Estat va silenciar aquest Parlament i els parlaments no es fan callar, de la mateixa manera que els llibres no es cremen, de la mateixa manera que al futbol s'hi juga amb els peus i no amb les mans, que la Terra és rodona i que Catalunya no és un invent. Catalunya no és un favor de la Transició.

Catalunya és subjecte polític. Som una nació que ve de lluny i que arribarà allà on democràticament decideixi anar. La democràcia és una idea positiva. És una manera de viure, és pluralitat, també és concòrdia, és civilitat. Catalunya, després de l'1 d'octubre del 2017, no s'ho pensin, no tornarà al 78. A Catalunya ja en tenim prou. Ja no en tenim prou, ja no ens acontenten dues molles de democràcia i una mica de llibertat. La llibertat no és un videojoc comprat a la Fnac. La llibertat no és un mes gratuït de Netflix. Senyores i senyors diputats, salvem les institucions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputat. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, la diputada Marta Vilalta del Grup Parlamentari Republicà.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies. Bon dia, diputats i diputades, consellera. Avui, que és 9 d'octubre, la Diada del País Valencià, és un bon dia per enviar un missatge als companys del País Valencià, un missatge fraternal i la felicitació de la seva diada i recordar que som i serem Països Catalans. També avui és un bon dia per recordar que els catalans i les catalanes no tenim rei.

Vagi per endavant el nostre suport a la moció que ara ha presentat el diputat de Junts per Catalunya, Eduard Pujol, i agraïm l'oportunitat que ens brinda justament aquesta moció de reiterar allò que ens sembla fonamental, que és la defensa de les institucions catalanes, la defensa de la democràcia en si mateixa i la denúncia de les ingerències dels poders de l'Estat i, per tant, la denúncia també de la repressió i la persecució continuada al moviment independentista i als representants polítics que representen l'independentisme. Per tant, estem davant d'aquesta causa general i, justament, tenim l'oportunitat de tornar a denunciar que justament el que patim és repressió i el que fan falta són solucions polítiques i solucions democràtiques.

Una reflexió. Les institucions estan al servei de la ciutadania, al servei de la gent, al servei de tothom, no d'aquells que les ocupen. Per què dic això? Perquè justament aquest és el motiu pel qual sempre hem estat tan insistents en defensar les institucions catalanes, les institucions del nostre país. Defensàvem, per exemple, el govern efec-

tiu després del 155, d'aquell cop d'estat, d'aquella ingerència del Govern de l'Estat espanyol usurpant les institucions catalanes. Hem volgut sempre preservar aquesta cambra i que pugui ser útil aquesta cambra per poder fer les funcions que se li atribueixen.

Deia que les institucions estan al servei de la ciutadania, al servei de la gent. Per això, quan inhabiliten el president Torra –aquest fet tan greu que hem viscut tot just fa una setmana– el que afecten, a qui perjudiquen, és a la ciutadania i és a la democràcia en si mateixa.

Deixar sense el cap de Govern, i més en un context de pandèmia, és afectar, és perjudicar la ciutadania d'aquell país, la ciutadania en aquest cas de Catalunya. Perquè el que s'està fent és minvant i reduint les eines que et serveixen, justament, per donar resposta a les necessitats de la gent. I justament la voluntat i la vocació de servei públic, i també de representació, però sobretot de servei públic a la ciutadania i de ser útils a la gent, és el que ens porta al convenciment que només amb la independència serem capaços de garantir aquest país just i lliure, amb igualtat d'oportunitats i amb garantia de drets i llibertats per a tothom.

La moció recorda que les institucions de la Generalitat, del Parlament de Catalunya, el Govern i la presidència de la Generalitat no són fruit de la Constitució espanyola, i això està molt bé recordar-ho perquè a vegades es confon i sembla que tot parteixi de la sagrada Constitució espanyola, i ve de molt lluny aquest camí. Tenen una llarga història, des de les assemblees de pau i treva del segle XI, ja prelude del parlamentarisme, aquests quaranta anys que celebrem enguany són només l'última part d'aquests últims anys de la història del Parlament de Catalunya o la Diputació del General, l'origen de la Generalitat. Per això, entre d'altres, el president Torra és el cent trenta-unè president de la Generalitat i no el sisè.

A través d'una esmena que hem presentat el Grup Republicà, des d'Esquerra Republicana, hem volgut destacar un fet tan greu com que una presidenta d'aquest parlament, la Carme Forcadell, estigui condemnada i estigui a la presó per permetre el lliure debat, per permetre això que estem fent avui al Parlament, poder debatre, contraposar idees i després votar i, per tant, poder parlar de tot. S'afegeix la repressió a la presidenta Forcadell, a la repressió continuada, també, contra els presidents de la Generalitat, els tres presidents de la Generalitat últims, el president Mas, el president Puigdemont i el president Torra.

També, a través d'una esmena que hem tingut l'oportunitat de transaccionar, volíem denunciar aquesta operació per criminalitzar no només els representants del moviment independentista a nivell polític, sinó també atemorir tot el moviment i totes les persones que formen part del moviment independentista. És el cas de la Támara Carrasco, aquest n'és un exemple escandalós. Denunciar novament aquesta injustícia, reivindicar l'absolució que ha tingut, però constatar que això era persecució i que era venjança per la voluntat d'atemorir-nos.

Mostrem també la solidaritat amb totes les persones perseguides, cosa que ens porta a la conclusió que només a través de l'amnistia podrem trobar la solució a aquesta causa general que, per la via repressiva, per la via de la persecució política utilitzant tots els aparells de l'Estat, s'està intentant fer callar aquest moviment. Només des de l'amnistia serem capaços de poder finalitzar amb aquesta causa general, i per això no ens cansarem de reivindicar-la fins a fer-la real.

I, finalment, destacar també l'última esmena que ha estat acceptada –ho agraïm al diputat Pujol– que és que les institucions pròpies, avui en un marc autonòmic, no són un fre a res, sinó que són, justament, com deia abans, unes eines al servei de la gent i, per tant, estem convençuts que la seva existència, que l'existència de les institucions pròpies, després de tanta història, és la fortalesa per construir la plena sobirania que volem.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El vicepresidente primer

Gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula pel Grup Parlamentari de Ciutadans el diputat Ignacio Martín.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidente. Bien, en primer lugar, quiero aprovechar esta oportunidad para lanzar desde este Parlamento que representa la autonomía de los ciudadanos de Cataluña, la autonomía que no la soberanía, que a veces les gusta a ustedes –señores separatistas– confundir terminología constitucional. Esta es la sede de la autonomía de Cataluña y la autonomía es una cosa muy importante que, por cierto, ustedes han hecho todo lo posible por menospreciar, por despreciar y por degradar en los últimos años.

Pues desde esta sede quiero lanzar un mensaje a Su Majestad el Rey, un mensaje de apoyo, un mensaje de agradecimiento, un mensaje de reconocimiento por su labor al frente de la Jefatura del Estado. Y lo que quiero, precisamente, es que quede bien claro que, efectivamente, los catalanes sí tenemos rey, que somos muchos más los catalanes que defendemos, que apoyamos, que agradecemos su discurso del 3 de octubre, porque aquel discurso nos dio tranquilidad frente a quienes pretendían quitarnos nuestros derechos, frente a quienes pretendían quitarnos nuestra nacionalidad.

Y, por tanto, creo que es absolutamente necesario por defender nuestra democracia, por defender nuestro entramado institucional y por defender, en definitiva, la libertad y la igualdad entre ciudadanos defender hoy aquí la presencia del rey de España en Barcelona.

(Aplaudiments.)

Por lo demás, señor Pujol, ha hecho una intervención que yo no le niega que tiene cierta gracia, porque usted es gracioso, es divertido en el uso de metáforas, pero usted ha dicho que una cosa que es elemental es que «el fútbol se juega con los pies». Y se lo compro, efectivamente. Lo que pasa es que, si un jugador enloquece y le da por coger la pelota con las manos y llevársela corriendo, y sacarla del campo y decir que el juez no vale y que las reglas del juego se las pasa por el Arco del Triunfo, eso es lo que hace que el fútbol desaparezca, eso es lo que hace que las reglas del juego hayan sido vulneradas y que, por tanto, no pueda seguir habiendo partido.

Y es lo que han hecho ustedes con el proceso separatista, han dicho en medio de la partida que se cargaban las reglas del juego, que no les gustaba el árbitro, y han empezado a intentar degradar toda la arquitectura sobre la que se levanta el juego democrático –siguiendo su símil–, el juego deportivo, en este caso.

En fin, ustedes vienen aquí a decirnos que vienen a defender las instituciones. Todo lo contrario, ustedes degradan las instituciones. Vienen aquí a decirnos que defienden la democracia. Lo que ustedes defienden en esta propuesta de resolución es despotismo, no es democracia. ¿En qué país se ha visto, en qué país democrático del mundo se ha visto que el poder legislativo o el poder ejecutivo no esté sujeto al estado de derecho, no esté sujeto al imperio de la ley? ¿En qué país ha visto que haya que permitir que los gobernantes hagan y deshagan a su antojo, sin tener el más mínimo límite del poder judicial?

Oigan, no, la democracia, y la democracia liberal, desde los teóricos del liberalismo, remontándonos muy atrás –Hobbes, Locke, Montesquieu, pero sobre todo Tocqueville–, nos hablan de que cuando se pervierte la democracia y se pretende que el poder ejecutivo pueda hacer lo que le dé la real gana, eso es despotismo. Eso no es democracia y es lo que ustedes han pretendido, es lo que ustedes hacían con aquel buñuelo de la Ley de transitoriedad jurídica, en la que decían que Puigdemont, alguien tan comprometido con esos valores del estado de derecho, del respeto al *rule of law*, a la democracia –lo digo con toda la ironía, por supuesto–, alguien tan com-

prometido como él iba a ser quien designase a dedo a la cúpula del poder judicial de esa supuesta Arcadia democrática que ustedes querían convertir.

Pues no, sinceramente, ustedes no vienen aquí a defender la democracia, vienen a defender el despotismo. Y yo creo que esto es importante recordárselo, porque en su propuesta de resolución hablan de cosas como la separación de poderes. Oigan, no tomen por tontos a los ciudadanos de Cataluña, y se lo digo desde el respeto, señor Pujol. Los ciudadanos de Cataluña tienen la capacidad de entender que en una democracia tiene que haber separación de poderes –por supuesto– y control entre poderes. Lo que no puede haber es un poder omnímodo del poder ejecutivo que haga a su antojo lo que le parezca, lo que le dé la real gana y no tenga para nada en cuenta el respeto a las minorías, el respeto a los derechos fundamentales, a los derechos individuales.

Y, en este sentido, quiero hacer una reflexión que creo que también les interesa conocer. Ustedes llevan semanas viviendo a este Parlamento a decirnos que «buscaremos la justicia en Europa». Oigan, pues ya pueden buscar, y además remover Roma con Santiago, porque de momento cada vez que la justicia europea..., el último el de ayer, el Tribunal de Justicia de la Unión Europea ha dicho al señor Junqueras que no tenía derecho a ocupar un escaño en el Parlamento Europeo. Se lo ha dicho clarísimo. Cada vez que un tribunal, bien de la Unión Europea –el Tribunal de Justicia de la Unión Europea– o bien del Consejo de Europa, por ejemplo con el Tribunal Europeo de Derechos Humanos, se pronuncia sobre lo que ustedes..., los despropósitos, los desmanes, los atropellos a las libertades que ustedes han llevado a cabo desde este Parlament de Cataluña son vistos por tribunales europeos, se llevan las manos a la cabeza y nos dicen, por ejemplo, lo que dijo el Tribunal Europeo de Derechos Humanos sobre el día en que Puigdemont quería declarar aquí la independencia de Cataluña, que por suerte aquella sesión fue anulada por el Tribunal Constitucional. Lo que dijo el Tribunal Europeo de Derechos Humanos es que aquella anulación por el Tribunal Constitucional era una necesidad social imperiosa para salvaguardar la democracia y el ordenamiento constitucional.

Gracias, señores diputados.

(Aplaudiments.)

El vicepresident primer

Gràcies, diputat. A continuació té la paraula el diputat Ferran Pedret, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Consellera, diputats i diputades. Tinc una notícia per a vostè, senyor Pujol: la Terra no és rodona, la Terra és esferoïdal. Una esfera aplanada pels pols. Ho dic per il·lustrar sobre la importància dels matisos. Els matisos són enormement corrosius per a aquells projectes polítics que pretenen mantenir la gent sotmesa a una guerra de propaganda permanent, per als projectes que pretenen mantenir la gent a les trinxeres. I els matisos és quelcom que, evidentment, en els discursos que li sentim a vostè, o a molts portaveus del seu grup, o en les propostes de resolució que ens presenten, són absolutament absents, com en l'afirmació sobre que la Terra és rodona.

I ja que parlem..., miri, portava aquí un article, fa molt que no se cita Raimon Obiols en aquest hemicle, ho faré, portava aquí un article recent de Raimon Obiols que parlava d'una època posterior a les trinxeres del 14-18. Parlava d'un autor, en aquell moment, en el primer moment ciutadà de l'Imperi austrohongarès, després austríac, Robert Musil, que havia estat a les trinxeres del 18 i havia participat d'una certa inflamació patriòtica que va envair l'Imperi austrohongarès després de l'assassinat de l'arxiduc.

Deia Obiols que Musil s'havia sentit, va escriure, «immers en la nació com en una entitat viva»: «Era com si unes velles forces místiques adormides durant segles s'ha-

guessin despertat de sobte d'un dia per l'altre, tan reals com les fàbriques i oficines que s'obren cada matí.» Segueix Obiols dient que «pensant sobre això, Musil va arribar a la conclusió que les nocions d'estat, de nació i de raça eren els fetitxes místics del seu temps, unes concepcions que generaven una fe viscuda com una religió política». «Uns conceptes ideals, sacralitzats com el bé absolut. Musil considerava nefasta aquella fe de substitució per dues raons. En primer lloc, perquè proporcionava una narració mobilitzadora que era extremadament fàcil de manipular. En segon lloc, perquè tendia a endossar les responsabilitats personals a unes abstraccions idealitzades, puix que la seva causa era sagrada –segueix Obiols–, la nació esdevenia la coartada moral per a tota mena de barrabassades. I de la mateixa manera, puix que l'Estat era sagrat, adorar-lo comportava exonerar els abusos comesos en el seu nom i obligava a execrar els traïdors que gosaven qüestionar-los. No es veien les institucions com una realitat perfectible, que exigiria de cadascú un treball de crítica i de desmitificació, sinó com un tot que exigeix submissió i disciplina.»

Bé, en el debat que hem tingut en els darrers deu anys, i especialment a partir de la tardor del 2017, hi ha clarament aquestes dues tendències. O, si es vol, la mateixa tendència, pronunciada, defensada, en nom d'una nació o d'una altra, o d'un estat ja existent, o d'un que es vol fer néixer, però exactament la mateixa pulsio: mitificar, construir un mite tant sobre l'altre com sobre un mateix. Un mateix, evidentment, dotat de totes les virtuts, almenys en potència, i l'altre, de tots els defectes i, a més, irreformable.

Posin-ho vostès al costat que vulguin, però això presideix el nostre debat públic avui en dia. I em sembla absolutament horrorós, perquè miri, l'Estat espanyol, l'estat sorgit de la Constitució de 1978, té defectes, els tenia molt abans de que hi hagués aquest procés independentista a Catalunya. I en té de greus. Jo diria que com tota democràcia homologable del nostre entorn. Vostès diran que no, vostès diran que és molt pitjor perquè ja han passat a la fase de l'exageració absoluta, fins i tot davant de la sorpresa dels estats europeus, que cada vegada que fan vostès afirmacions d'aquesta índole se'ls miren amb cara d'incredulitat.

Però, mirin, tenen tot el dret a fer aquestes crítiques, només faltaria. Ara, a mi em sembla..., a nosaltres ens sembla que són desafortunades i ens sembla que són fetes amb una notable dosi d'hipocresia i de cinisme. Perquè, mirin, sap què passa quan un moviment polític amb objectius perfectament legítims s'erigeix en una mena de portador de la llum, la paraula i la veritat? Que, en el nom d'aquest projecte polític, en el nom d'aquesta nació, es poden cometre les majors barrabassades.

I vostès els dies 6 i 7 de setembre i després el 10 i el 27 d'octubre del 2017, quan ni tan sols tenien a l'abast la consecució de l'objectiu que perseguïen, ja van ensenyar la punta de les orelles, ja van dissenyar un projecte polític d'un estat dissenyat per minoritzar els sectors socials dels seus conciutadans que no estaven d'acord amb aquest projecte secessionista. I segueixen fent-ho. Segueixen fent-ho. Vostès assenyalen el discrepant com a traïdor, com a botifler, com a no demòcrata. Segueixen fent-ho.

I, per tant, posats a millorar la qualitat de les institucions aquí i arreu, arreu i aquí; posats a fer les crítiques profundes als errors estructurals de disseny que hi puguin haver, als errors de funcionament, també reconeguim que vostès són hereus d'un moviment polític que ha patrimonialitzat la idea de país, ha patrimonialitzat les institucions i les ha confós amb els interessos de partit. I l'exemple més recent és la darrera modificació del Govern que va fer el ja expresident Torra.

El vicepresident primer

Gràcies, diputat. A continuació és el torn del diputat Lucas Ferro, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem.

Lucas Silvano Ferro Solé

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputats i diputades. Un petit incís. Precisament perquè la Generalitat de Catalunya és una institució republicana restaurada durant la Transició no és una institució medieval. És evident que hi ha continuïtats entre la nostra història medieval i la nostra història moderna, com ho és que Berenguer de Cruïlles o Jaume I d'Empúries no són presidents de la Generalitat, almenys com els entenem avui en dia, i que les institucions medievals i les institucions democràtiques modernes no són el mateix. Si tots els estats comptessin presidents així, tots en tindrien un fotimer. Crec que no n'hi ha cap que compti els presidents del Govern des de l'edat mitjana, ni tan sols l'Estat espanyol considera que Isabel la Catòlica va ser presidenta de l'Estat espanyol. Vull dir...

Ho dic perquè és una mica contradictori amb el que dieu en una exposició de motius, que jo crec que és més pròpia de l'Institut Nova Història que d'un parlament democràtic, on bàsicament ja la primera frase equipara la tradició monàrquica espanyola des de l'absolutisme i des de l'edat mitjana fins als nostres dies amb la tradició republicana.

I crec que això, a part d'una evident fallàcia històrica, és una contradicció quan el primer punt de la proposta de resolució que presenteu és reconèixer precisament la continuïtat entre la Generalitat republicana nascuda a la Segona República i les institucions catalanes.

Però, a més, és una paradoxa. Si de veritat creuen que és el mateix la tradició republicana espanyola que la tradició monàrquica, feixista i absolutista, per què no retreuen que el senyor Carles Puigdemont se'n vagi a la tomba de Machado a retre-li homenatge? Per què no li recriminen que vagi a la tomba d'un feixista espanyol com Antonio Machado a retre-li homenatge?

Crec que aquestes exposicions de motius i aquesta retòrica que utilitzeu, l'únic objectiu que té és fer encaixar la història i la nostra actualitat en la seva proposta electoral. Primera, per erosionar els seus estimats, estimadíssims, socis de Govern, dient-los: «Ep, senyors d'Esquerra Republicana, arribar a acords amb el Govern del PSOE i Unidas Podemos és el mateix que arribar a acords amb Isabel la Catòlica o amb un govern del Partit Popular i de Vox.»

I després, per la segona part, per supeditar-los a la seva estratègia electoral: no hi ha govern legítim i no hi ha majoria legítima si nosaltres no seguim formant part del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Doncs, què volen que els digui? Però jo crec que hi ha més continuïtat entre la visió i la idea de drets civils i polítics de Felip Puig i de Miquel Buch que entre la meua i la de Santiago Abascal. Crec que hi ha més continuïtat entre la vostra visió de l'economia, de la gestió dels serveis públics, de la regeneració institucional i de la mateixa concepció dels drets civils i polítics entre l'antiga Convergència i vosaltres que entre jo i el Partit Popular. Hi van sis o set refundacions, que ja n'he perdut el compte. I hi ha més continuïtat entre la privatització del rastreig de la Covid a Ferrovial –empresa financera il·legalment de Convergència Democràtica–, que entre la nostra visió de la sanitat pública i del Partit Popular. Però suposo que les refundacions de Convergència són com la de l'Eurovegas: hi ha més continuïtat entre l'Eurovegas i el Hard Rock Cafè, hi ha la mateixa continuïtat entre l'Eurovegas i el Hard Rock Cafè que la que hi ha entre Convergència Democràtica i vosaltres.

I jo crec que el problema és que l'Estat, cap estat i aquest tampoc, és una caricatura tan simplista com la seva aposta electoral. És evident que hi ha hagut una operació a Catalunya, és evident que hi ha ciutadans d'aquest país i càrrecs públics d'aquest país que n'han patit les conseqüències, entre ells Tamara Carrasco i l'Adri, que segueix a l'exili, i que han hagut de patir el que suposa que l'imputin per terrorisme, que el tinguin confinat un any i mig per al final ser absolut fins i tot de desordres públics.

És evident que això és un greuge. Com és evident que hi ha hagut un informe PISA, com és evident que una operació Kitchen i com és evident que hi ha hagut partits que han utilitzat les institucions de l'Estat per fer guerra bruta contra tots els seus rivals polítics. Per això mateix és evident que no hi ha la continuïtat que vostès diuen que hi ha i que no tots són els mateixos. I és evident. En la vostra mateixa exposició de motius és evident, precisament perquè hi ha una part de la repressió que és compartida. És evident que no és el mateix el PP i Vox que nosaltres.

I la discussió és més complexa, però al final el repte és el mateix. És frenar la involució oberta l'any 2008 en matèria econòmica, en matèria de drets civils i polítics, en matèria de regeneració institucional i en matèria de diàleg. Però també en matèria de catalanisme. El catalanisme no és un punt d'arribada on la gent es manifesta catalana i els vota a vostès.

El catalanisme és un punt de trobada entre els 7 milions i mig de persones de Catalunya per defensar un projecte democràtic, per defensar les seves institucions...

El vicepresident primer

Vagi acabant, diputat.

Lucas Silvano Ferro Solé

...i per defensar fer avançar el país.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, diputat. A continuació té la paraula el diputat Carles Riera, del Subgrup de la CUP - Crida Constituent.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, senyors i senyores de Ciutadans, han parlat vostès de despotisme. Avui a Barcelona tenim el principal dèspota de l'Estat espanyol, el rei Felip VI, ocupant una ciutat. Per cert, senyor Pedret, aquí qui fa trinxeres, qui ha convertit Barcelona en la seva trinxera particular, són el senyor Felip VI i el senyor Pedro Sánchez, restringint i limitant drets civils i drets polítics a tota la ciutadania que avui es veurà afectada pel «xiringuito» de la monarquia i del president del Govern espanyol. No es confonguin. No es confonguin respecte a qui és el dèspota i qui fa trinxeres.

Senyor Pujol, nosaltres donarem suport a la seva moció, a la majoria com a mínim dels punts de la seva moció. Però he de dir una qüestió: vostès tenen una contradicció, tenen un problema. Es queixen de la repressió de l'Estat espanyol –amb raó, i ho compartim–, però, miri, vostès en la seva gestió de l'autonomia a vegades recorden el sistema repressiu de l'Estat espanyol. Miri, més de cinquanta persones del moviment independentista que en aquests moments estan encausades judicialment amb acusació particular de la Generalitat. Miri, senyor Pujol, no es pot estar a missa i repicant. Evidentment que ens cal una estratègia antirepressiva compartida, és una qüestió fonamental en un moviment independentista i republicà, però perquè aquesta estratègia antirepressiva pugui ser realment compartida cal que la Generalitat que vostès governen renunciï a exercir la funció repressiva que en aquests moments està exercint.

I miri, senyor Pedret, també l'hi recordo: els discrepans en aquest país estan a la presó o a l'exili; o gairebé tres mil, acusats per la seva participació en les protestes i en la dissidència social. I evidentment, l'única solució contra la repressió és l'amnistia i la independència, exercida mitjançant el dret a l'autodeterminació.

I en aquest sentit li diem al senyor Pedro Sánchez: «Diàleg? I tant, però el diàleg només és possible quan hi ha una voluntat democràtica i seriosa de resoldre un conflicte», que no és el cas avui del Govern espanyol. Perquè això sigui així, cal que el senyor Pedro Sánchez ens reconegui com a nació, com a subjecte polític, amb dret a

l'autodeterminació, que habiliti un instrument democràtic per exercir l'autodeterminació –òbviament un referèndum– i que s'acabi la repressió.

Sobre aquestes bases, se'n pot parlar. Atès que aquestes bases avui no existeixen, ens hem de seguir mobilitzant. Ens cal un nou cicle de mobilització, com el que avui molts i moltes protagonitzarem als carrers contra la presència del rei.

I òbviament el que també ens cal, a més de la mobilització...

El vicepresident primer

Vagi acabant, senyor Riera.

Carles Riera Albert

...és una aliança institucional per enderrocar la monarquia.

Senyors i senyores de Junts per Catalunya, Esquerra i els comuns, els convidem...

El vicepresident primer

Acabi. Acabi, senyor Riera.

Carles Riera Albert

...a participar-hi.

I gràcies, president.

El vicepresident primer

Molt bé. Gràcies, senyor Riera. En darrer terme, té la paraula el diputat Alejandro Fernández, del Subgrup del Partit Popular de Catalunya.

Alejandro Fernández Álvarez

Sí, moltíssimes gràcies. Bé, com a cada plenari, vostès se superen en un cert deliri en el contingut de les seves mocions, però tenim la responsabilitat de respondre i de, en fi, posar damunt de la taula incoherències i falsedats rotundes, palmàries.

Primer, el pacte constitucional mai, mai a la vida, ha traslladat la idea que la Generalitat de Catalunya fos creada per la Constitució espanyola; mai. El que diu és que és recuperada. Tant és així, a vostès que sembla que els agrada la història, la història inventada, però és la història, i la història s'ha de recuperar quan toca..., és que es recupera abans de la ratificació de la Constitució espanyola.

És que, és més, la raó bàsica per la qual s'incorporen com a ponents constitucionals Solé Tura i Miquel Roca, que ja havien demostrat que representaven l'esquerra i el nacionalisme conservador, que havien estat clarament majoritaris a les eleccions generals del 77..., aquesta és la prova: es recupera, es participa per part de la classe política catalana i es ratifica en un referèndum en el qual, per cert, Catalunya és la comunitat autònoma que dona més suport a la Constitució. I no precisament allò que diuen vostès del «*ruido de sables*», no; amb un ambient festiu que, per motius evidents, feia dècades que no s'havia viscut a Catalunya. Per tant, primera i rotunda falsedat.

Segona qüestió. Diuen vostès que no volen estar sotmesos a la justícia espanyola. No; s'ha explicat bé abans. Vostès no volen estar sotmesos a cap justícia. Era el que deia en l'article 67 de la Llei de transitorietat, que convertia el senyor Puigdemont en màxima autoritat del poder judicial, una cosa que no és ni Vladímir Putin a Rússia; ni Vladímir Putin.

Per tant, vostès, no és que no vulguin estar sotmesos a les lleis, és que volen impunitat. I com s'acostuma a dir en aquests casos, doncs, *va a ser que no*. No aconseguiran mai estar per sobre de la llei. Mai aconseguiran impunitat. Això no passarà mai.

Tercera qüestió. Amb la ratificació de la Constitució, els catalans d'aquella generació –alguns vam néixer un anyet abans, alguns una mica després; queda, doncs, una generació que molts ja no estan amb nosaltres–..., es va votar el contingut, es va ratificar el contingut i també el sistema de reforma. I la generació actual, que no vam votar aquella Constitució, sí que devem un respecte a la generació que sí que hi va donar suport, perquè també hem de ser capaços de respectar les generacions

anteriors de catalans. Que no eren catalans, també?, i van ratificar el sistema de reforma.

La Constitució alemanya és de l'any 49. Queda, per tant, poca gent viva que participés en la seva redacció i en el seu impuls. Cap alemany sensat –també n'hi han de brètols com aquí– pensaria que no ha de respectar el sistema de reforma de la Constitució alemanya, perquè han de respectar un sistema que van aprovar els seus antecessors, que mereixen respecte.

I, finalment, punt quatre.

El president

Diputat...

Alejandro Fernández Álvarez

Sí. Qui posa en risc les institucions catalanes és qui les situa al marge de la llei. Recordin el Pla Ibarretxe. El Pla Ibarretxe es va presentar legalment. Era un pla sobiranista, però ningú no va anar a la presó ni es va intervindre l'autonomia, perquè ho van fer de manera legal, i democràtica en conseqüència.

Gràcies.

El president

Vinga; gràcies, diputat. Finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té un torn, de nou, el diputat senyor Eduard Pujol. Endavant.

Eduard Pujol i Bonell

Senyor president, molt ràpidament, gràcies al Grup Republicà per la facilitat amb què hem pogut parlar i consensuar. Gràcies també pel vot afirmatiu que ha anunciat el senyor Riera.

Sobre el senyor Pedret, jo li agraeixo el matís i que vostè demostrï que és una persona molt il·lustrada. L'hi agraeixo. Però hi ha una cosa tan valuosa en política com ser il·lustrat, el sentit comú, i el que veig és que el que és cínic és acceptar els vots per ser aquí assegut i no acceptar els vots per canviar la societat quan hi ha petició de canvi d'una part important del país. El gran matís que hauríem d'incorporar en aquest ple –el que hauríem d'incorporar en aquest Ple– és polític que vulguin fer política: no només discursos, fer política. I en això els donem la mà, seguim-se i discutim com carai podem parlar, com carai podem preguntar a la gent d'aquest país quin futur volen.

Sobre Catalunya, escoltin, Catalunya no és el nostre patrimoni, l'hi asseguro, no és el nostre patrimoni; el que passa és que vostès a vegades ens regalen la defensa de Catalunya als que ens asseiem en aquesta banda del Parlament, perquè vostès són incapaços de dir que hi ha un dèficit fiscal; vostès són incapaços de parlar de la presó, de l'exili; vostès són incapaços de reconèixer una realitat que afecta milers i milers de ciutadans d'aquest país.

I sobre els comuns, el que té molt mèrit, el que té molt mèrit i l'hi reconec, és que sigui capaç de respondre parlant de Felip Puig i d'Eurovegas i que no digui ni una sola vegada la paraula del «president Torra» en la seva intervenció, això sí que realment m'estranya d'algú que està compromès en la defensa dels drets i les llibertats d'aquest país.

El president

Gràcies, diputat. Ha acabat... Sí, senyor Pedret, per què em demana la paraula?

Ferran Pedret i Santos

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no han quedat enregistrats els primers mots.) ...al meu grup, tot i que no havia presentat esmena.

El vicepresident primer

Trenta segons.

Ferran Pedret i Santos

Senyor Pujol, fixi's bé en la seva concepció de la democràcia i del sentit comú que vostè em diu a mi cínic perquè amb els vots que van votar el Partit dels Socialistes de Catalunya no em dedico a promoure el seu projecte polític. Aquesta és la seva idea de la democràcia i del sentit comú. Ha sigut perfectament il·lustratiu.

El president

Gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'un pla de rescat per al sector de la cultura

302-00241/12

Acabat el debat d'aquesta moció passem al següent punt de l'ordre del dia, el vint-i-quatrè, que correspon a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'un pla de rescat del sector de la cultura. Moció presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, per defensar-la té la paraula la diputada senyora Concepción Abellán. Quan vulgui.

Concepción Abellán Carretero

Bon dia, president. Diputades i diputats, entre la interpellació i aquesta moció han passat coses que afecten el món de la cultura i qüestions que, des de la seva responsabilitat, s'han posat en marxa, com l'aixecament de les mesures perquè les sales d'oci nocturn poguessin obrir. El 90 per cent d'aquests locals són els que ofereixen música en directe. Hem vist que no s'ha pogut produir l'aixecament d'aquestes mesures. En part ho entenem des d'un punt sanitari i en part ens lamentem que no es pugui veure música en directe amb les mesures de seguretat sanitària. El sector de la música en directe és molt important i cal trobar la solució perquè es reactivi aquesta activitat.

La segona és que el Consell Executiu d'aquesta setmana ha decidit allargar i prorrogar algunes ajudes per al sector: ampliació de la convocatòria per cancel·lació d'espectacles; ampliació de la convocatòria per al doblatge i subtitulació de pel·lícules, festivals i mostres de cinema; convocatòria per cobrir les despeses de les activitats de cultura popular que es duen a terme als ateneus i centres culturals; subvencions per publicitar l'activitat als diferents sectors culturals; Asacc, Adetca Peccat i el gremi d'exhibidors de cinema de Catalunya. Mesures que ens semblen insuficients, però un bon primer pas per seguir treballant.

Perquè, on és una nova pròrroga de l'ajut a professionals de la cultura per a subministraments? Després de la marxa enrere de l'obertura dels locals d'oci nocturn, el sector continua aturat. Crec que no cal que torni a explicar els problemes del sector: la intermitència i la precarietat. En aquest sentit, el dijous, ahir, vam tenir una reunió amb col·lectius de treballadores de la cultura, que, una vegada més, ens van fer arribar les seves demandes. Tant costa donar sortida a col·lectius que al final el que volen és treballar per guanyar-se el pa?

Sincerament, aquesta crisi ens ha agafat amb el peu canviat i ha posat de manifest el que ja vam dir a la consellera a la interpellació: més precarietat i més precarietat. Joventut sense accés a formació cultural per manca de recursos i ajudes; mala praxi a les contractacions; problemes als teatres, al treballar per taquillatge i no per funció.

Però aquesta moció pretén posar, des de la nostra modesta posició, deu punts per intentar fer front a aquesta situació i millorar les condicions materials de la gent. El sector cultural és creativitat, enginy, sensibilitat i divulgació. I, a més, són persones,

famílies, lloguers o hipoteques que s'han de pagar a final de mes, pagar factures i omplir la nevera.

Per tant, en aquesta moció demanem la creació d'una taula amb els sectors implicats amb l'objectiu d'assolir un acord nacional de rescat de la cultura. I és urgent revisar les actuals contractacions en el sector de les arts escèniques suprimint la precarietat de les relacions laborals on hi hagi capital públic implicat. És bastant escandalosa la doble moral en aquest sentit, perquè mentre fem grans discursos i condemnem la precarietat, després encarreguem actes per a lluïment del Govern i ni ens preguntem en quines condicions està contractat el noi o la noia que ens proporciona el so per a què ens senti tothom.

Garantir la contractació en règim especial d'artistes als professionals de la cultura que realitzen tasques tècniques o no creatives, mereixen unes condicions dignes; fer una recomanació formal a totes les empreses privades del sector per tal que es garanteixin unes condicions laborals dignes i que sigui requisit obligatori per a rebre subvencions; articular ajudes directes per a músics, artistes, treballadors de la cultura en col·laboració entre conselleries de Cultura i Treball; establir una línia d'ajuts per a empreses i professionals dedicades a la divulgació de la història, del patrimoni que treballen amb escoles, que realitzen tallers, visites a museus, a jaciments.

No podem deixar de banda la cultura popular i tradicional que tant fa per la cohesió. És cert que el vuitè punt de la moció va quedar potser una mica autoritari, malgrat tot..., gràcies a l'aportació d'altres grups ha quedat millor i assumible per instar a compensar els artistes i empreses del sector per les anul·lacions unilaterals dels ajuntaments a causa de la Covid, insistint en finalitzar el cens d'artistes abans de dos mesos.

I, per últim, la mare dels ous i clau per reactivar el sector, revisar amb el Departament de Salut les mesures Covid per a espectacles en viu per tal de flexibilitzar les actuals i revifar el sector.

Ens hi juguem molt, la cultura i els espectacles en directe necessiten tornar a l'activitat ordinària i seguir. Seguirem insistint, seguirem buscant complicitats i seguirem sent tossuts i tossudes fins que trobem una solució per aconseguir una vida digna per als professionals de la cultura.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Héctor Amelló.

Héctor Amelló Montiu

Gracias, presidente. Diputados, diputadas, buenos días. Miren, esta trágica crisis sanitaria, económica y social que estamos viviendo todos ha puesto las políticas culturales del Gobierno de la Generalitat ante el espejo de sus propios fallos. ¿Qué ha hecho durante los últimos diez años el Gobierno, los diferentes gobiernos de la Generalitat, aquí en Cataluña? Pues han dado a priorizar, lo que han hecho es priorizar la fractura social y la división entre catalanes, y se han olvidado de lo principal, que es, precisamente, gestionar la política cultural, crear riqueza y crear bienestar.

El resultado de la política cultural de estos últimos diez años, pues, en lo que ha sido es el caos, el caos absoluto, con efectos muy negativos en la salud de la creación, y, peor todavía, en el entramado institucional, que se ha debilitado durante los últimos años. Creo que es conocida por todos, la situación actual de la cultura.

En otras ocasiones ya se lo hemos dicho. ¿No han aprendido absolutamente nada de la crisis que hubo en el año 2008-2010?, ¿no han aprendido nada durante todo este tiempo del resultado de aquella crisis y los efectos que tuvo sobre la cultura? Porque los problemas y las necesidades ya se evidenciaron entonces. Y en diez años lo que han hecho es no solucionarlos.

Y ha llegado esta crisis sin precedentes del Covid y los ha cogido a contrapié, los ha cogido durmiendo. Una falta absoluta de liderazgo por parte de la consejería, que reaccionó tarde con improvisación, pensando más en cubrir el expediente y sacar una noticia que en evaluar la auténtica dimensión de la crisis y las necesidades del sector; un presupuesto de Cultura que ha sido reducido prácticamente año tras año y actualmente está muy lejos de ese 2 por ciento que reclama el sector, y tampoco tienen ustedes un plan para alcanzarlo; siguen sin realizar el censo de artistas, cuando es una demanda de hace más de una década, que hubiera ayudado a evitar la indefensión actual en la que se encuentran cientos de trabajadores culturales; no han realizado un plan estratégico a largo plazo, pero tampoco lo tienen a medio, y a corto plazo solo tienen improvisación y parches; no han querido desarrollar una ley de mecenazgo o micromecenazgo cultural, que en situaciones como la actual aportaría recursos extraordinarios a la cultura; no han implantado un bono cultural que garantice el acceso a la cultura a colectivos con dificultades de acceso. Y así podría seguir y seguir, poniéndoles ante el espejo de sus propios fallos que está poniendo en evidencia esta crisis del Covid.

El pasado 14 de marzo, cuando comenzó el confinamiento y todo el sector cultural se vio abocado a bajar el telón, el Gobierno ya sabía, y así se lo advertimos también desde Ciudadanos, que la cultura que, la industria cultural, que los trabajadores de la cultura serían uno de los sectores más afectados por la crisis, y es evidente que así ha sido.

Pero este Gobierno reaccionó tarde, reaccionó con improvisación, con un supuesto plan, que parecía más un titular de prensa que un auténtico plan de rescate del sector cultural, ni contaba con los recursos económicos suficientes, ni era una estrategia global, ni las medidas daban una respuesta adecuada para enfrentar la situación en la que se encuentra el sector y las empresas, y mucho menos dar una respuesta a los trabajadores.

Por eso el pasado mes de julio desde Ciudadanos lo que hicimos ya fue presentar una moción en este Parlamento donde se presentaban casi ochenta propuestas para afrontar la emergencia cultural. Y en esa moción, por ejemplo, ya se declaraba, como se pide aquí, la cultura un sector prioritario y estratégico.

Y es que algo ha constatado este comportamiento, y es lo que muchos ya sabíamos, que la cultura es un sector estratégico y un bien esencial. ¿Cuántos de nosotros durante este confinamiento hemos escuchado música, hemos leído libros, hemos visto producciones audiovisuales o hemos visitado diferentes museos virtuales? La cultura, evidentemente, nos desarrolla nuestra forma como personas, pero también nos define como seres humanos.

Pero aquella moción que se aprobó iba mucho más allá, impulsando medidas urgentes y de gran calado para superar esta crisis, como, por ejemplo, incrementar el presupuesto del Departamento de Cultura hasta el 2 por ciento; elaborar el tan necesario censo de artistas, abrir líneas de ayuda para profesionales y técnicos del sector de la cultura afectados por la supresión de actividades; impulsar beneficios fiscales y medidas de fomento del mecenazgo; habilitar un sistema de indemnización ágil en caso de producirse cancelaciones para evitar el cierre de los agentes culturales; impulsar planes de choque para cada uno de los sectores culturales; elaborar un plan de reactivación de la cultura. Y así se aprobaron hasta casi ochenta medidas que me gustaría que este Gobierno tuviera presentes.

En definitiva, que hoy nosotros vamos a dar nuestro voto favorable a esta moción, porque muchas de las medidas que proponen ya hace casi cuatro meses que están aprobadas, que las presentamos en Ciudadanos, se aprobaron en esta cámara, y el Gobierno continúa en su letargo, con su inestabilidad en el departamento, donde va el tercer nombramiento de una *consellera* en tres años. Así es imposible tener una estabilidad en las políticas culturales. Ni tienen plan cultural para superar la crisis,

ni tienen estrategia, ni una auténtica política cultural. En definitiva, en resumen, su gestión es un absoluto desastre.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula diputada senyora Jenn Díaz. Endavant.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Bé, aquesta pandèmia ens ha posat deures al sector cultural, i jo n'anomenaria tres de molt importants. En primer lloc, la precarietat i com la resollem; en segon lloc, la professionalització, i en tercer lloc, la normalització.

Pel que fa a la precarietat, estem d'acord en que la cultura de la contractació de les bones pràctiques ha de començar a ser una realitat en el sector, i és una vergonya que un dels sectors que considerem essencials per a l'estat del benestar, que pot funcionar com a pota de l'educació i que té una feina inqüestionable a fer en aquesta línia, que aporta valor i motor econòmic al país i que és, a més, un valor en si mateix, perquè l'art és un valor en si mateix, estigui sempre en un estat de precarietat absolut, ple de males pràctiques, i el pitjor d'aquestes males pràctiques és que estan normalitzades.

Un sector que sobreviu, que esbufega més que no pas viu, i amb artistes i treballadors que no poden assumir el cost d'una vida, d'un projecte de vida, i creiem que és sistèmic, que és una qüestió del mercat. L'altre dia la companya Júlia Barceló deia que no podia pagar el lloguer i li deien: «Busca una feina que tingui més sortida laboral.» No, no és aquesta la solució que volem per al sector de la cultura: tenir una feina estable i que el sector cultural sigui com una mena de *hobby* per als seus treballadors.

D'aquesta cultura de la contractació se'n deriva la professionalització. Ens cal una endreça. El calaix de la cultura s'ha d'endreçar, perquè funciona sense que hi hagi al darrere unes normes que s'adaptin a les intermitències i al funcionament del sector mateix. És a dir, el sector cultural s'adapta, amb les seves particularitats, al que ja existeix, i el que ens demana aquesta pandèmia i aquesta crisi social i econòmica és just el contrari, que les institucions, la legislació, les administracions s'adaptin al sector cultural i els hi donin aquesta cobertura.

Quants anys fa que ens cal un cens? I ens consta que el Conca hi està treballant, no només per als artistes, sinó també per als treballadors culturals. I quants cops s'ha reclamat? De veritat som incapaços de poder comptar quants artistes i treballadors culturals tenim i com els hi donem aquesta cobertura?

L'altre dia, parlant amb uns companys sobre la feina que no s'ha de fer aquí, sinó que s'ha de fer a Madrid, sobre alguns canvis legislatius, dèiem, arribàvem a la conclusió que al final allà on diu «torero» s'ha de posar «artista» o «treballador cultural». De veritat tenim aquesta cobertura més normalitzada sobre el sector de la tauromàquia que sobre el sector cultural, en ple segle XXI?

I per acabar, com deia, la normalització. Que un artista o un treballador creatiu o no del sector cultural pugui suportar el cost d'una vida. La Covid durant els primers mesos en què el sector cultural va quedar completament aturat va fer trontollar les poques estructures que tenia el sector i, per això, la intervenció de les institucions era una intervenció subsidiària. Hi estem d'acord. Estaven aturats, no tenien feina, no podien treballar i, per tant, aquesta era la intervenció que havia de fer la Generalitat.

Però, ara, l'altre dia parlant en una reunió amb la consellera dèiem que aquesta mirada s'ha de canviar i que ara el que ha de fer el departament no és subsidiar, sinó garantir i vetllar que el sector cultural i, en especial, la cultura en viu no ha de decaure.

Per tant, per fer oblidar aquesta idea que el sector cultural és un sector subvencionat, que són «paràsits culturals», com deien a la gala de Catalunya el Teló, el que hem de garantir ara no és tant aquest subsidi, com vetllar que la cultura i la cultura en viu no es tanca, no es pot confinar d'una manera tan normalitzada i abans de temps, diguem-ne.

I de la mateixa manera que al principi era essencial, com deia, que l'Administració intervingués amb ajudes, ara s'ha de fer aquest canvi de plantejament. Més que res perquè els artistes i els treballadors no han demanat en cap moment que els resolguem la papereta, sinó que volen poder treballar. Una cosa tan senzilla com això.

Davant d'aquest primer moment en què la cultura va quedar estigmatitzada, ara la intervenció ha de fer aquest canvi i que no sigui tan fàcil confinar la cultura. I per això des d'aquest Parlament vam demanar que fos un servei essencial i un bé essencial, perquè pugui ser considerat com una excepció dintre de totes aquestes noves normatives.

I aquest ha de ser l'objectiu. I per això tirarem endavant aquesta moció majoritàriament. Però els demanem que, a banda de fer aquestes gestions des d'aquesta cambra, també puguem anar al Congreso de los Diputados, fer aquest estatut de l'artista. Perquè tot allò que resollem pensant només en la Covid, no ens servirà per a l'endemà de la pandèmia. I el sector cultural abans de la pandèmia ja tenia molts problemes sistèmics.

Tot allò que no funcionava ho hem de resoldre, com dic, a curt termini, que és aquest pla de rescat, però més enllà. Perquè si la normalitat era tenir menys normalitzada l'activitat professional del sector cultural respecte dels toreros, no volem tornar a aquesta normalitat.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, ara té el torn el diputat Francesc Ten.

Francesc Ten i Costa

Gràcies, president. Recordem avui, 9 d'octubre, els companys i les companyes del País Valencià en aquesta lluita compartida. Bon dia, diputades i diputats. Amb el cop d'estat de togues i flaire de monarquia que se sent des d'aquí, hem perdut un còmplice importantíssim per a la cultura, que és el molt honorable president Quim Torra.

La setmana passada Jaume Plensa a Catalunya Ràdio en una entrevista posava en relleu que l'art té capacitat de sanació. Els metges no et pregunten mai d'on vens, et pregunten què et fa mal, deia ell, i curen el cos. L'art, deia ell, cura l'ànima. Jo hi afegeixo: la cultura.

Per tant, necessitem parlar de polítiques culturals per tenir una societat sana i amb artistes creadors de qualitat, en condicions, amb prestacions. I, perquè així sigui, el que hem de fer –de totes, totes– és permetre i reprendre l'activitat cultural en aquests temps de pandèmia, reprendre l'hàbit cultural i que la cultura en viu no s'aturi.

L'aposta per la cultura essencial del molt honorable president Torra, i que continua la consellera Àngels Ponsa, creu que el pla de rescat ha de fer focus especial justament en això, en fomentar l'activitat i ajudar que la cultura no s'aturi. Ajudar que aquell aforament que per raons sanitàries està per sota del que el fa rendible, doncs, l'ajut sigui directe per a les empreses, per als músics i perquè aquell artista, doncs, pugui treballar, pugui actuar, pugui ballar, pugui dirigir, pugui fotografiar, etcètera.

I en aquest sentit, són algunes, força de les nostres esmenes. La moció parla també de l'estatut de l'artista i del cens d'artistes. Nosaltres creiem que encara hi ha un debat pendent per fer entorn d'algunes qüestions derivades de l'estatut de l'artista, que ha de ser, justament, com deia la companya Jenn, ha de ser l'eina fonamental per des-

encallar molts aspectes sobre la dignitat de les contractacions dels professionals de la cultura, els règims laborals.

Però, és el règim especial d'artista el correcte? I, és l'únic? N'hi ha d'altres? Què entenem per professionals de la cultura? Jo crec que és un debat que encara el tenim per fer i no només en aquesta cambra, sinó que el Conca i, sobretot, permeti'm senyors de comuns i senyors socialistes, en els ministeris corresponents de Treball, d'Hisenda i de Cultura, doncs, és un treball que està pendent i que ja ens agradaria poder-lo fer nosaltres sols aquí. Això voldria dir que tenim moltes competències transferides.

De moment, aquest govern tan progressista, pel que fa a l'estatut de l'artista, doncs, progressar, progressar..., poquet.

Tenim una qüestió de fons, també, que és la manca de recursos, el mal finançament de les competències del Govern català –dèficit fiscal, ens sona– i ara hi hauràrem d'afegir fons europeus. I, per altra, tenim un model de finançament de la cultura a Catalunya que segurament hem de revisar. No pot ser que el departament hagi d'anar espigolant una partida aquí per treure-la d'allà perquè això no garantirà el mal i és un desgast per al Govern innecessari i que s'ha de solucionar.

Quina és la inversió pública per habitant en cultura i quina fa el Govern? És la justa per a la societat sana? No caldria treballar a partir d'una inversió en cultura per habitant? No caldria pensar un nou paradigma de model de finançament?

I posats a dir, no podem mirar cap a una altra banda, creiem des del nostre grup que una societat moderna de la Unió Europea no pot no tenir en compte el paper del mecenatge. El mecenatge protegeix la cultura i l'ajuda, és una combinació públicoprivada necessària. És impensable que no evolucionem cap a aquí, senyor Pere Aragonès, no podem no parlar-ne i no avançar. El mecenatge és retorn econòmic i social per a la cultura.

Acabo, president. La cultura ha conformat, ha donat forma a les reivindicacions de Catalunya com a nació. No ho oblidem, una llengua, uns drets, un dret i una comunitat que vol decidir el seu futur. Treballar per la cultura per a la majoria de nosaltres és treballar per les persones, per la societat sana culturalment, que deia Plensa, i treballar també per la república. Cultura i llibertat.

Per acabar, vull agrair a la companya Conchi Abellán la seva cordialitat, el bon tracte, l'acceptació d'esmenes, el debat, l'argumentació i les transaccions fins allà on hem pogut arribar. Em sembla que sempre ha estat una manera de treballar molt còmoda que tenim a la Comissió de Cultura. L'hi agraeixo.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Rafel Bruguera.

Rafael Bruguera Batalla

Gràcies, senyor president. Diputades i diputats. Bon dia. Efectivament, senyor Ten, segurament l'Estatuto del Artista progressa adequadament però progressa lentament, o més lentament del que voldríem. El problema és que la part catalana de l'Estatut de l'Artista, aquella en la que el mateix Conca diu que hi ha competències suficients perquè es tiri endavant des de Catalunya, no és que progressi adequadament, és que està mort. No es fa absolutament res. És evident que el cens d'artistes de Catalunya el deu haver de fer la Generalitat de Catalunya, no pas el Gobierno del Estado. Suposo, vaja. No crec que això és el que vostès pretenguin. Doncs bé, l'Estatut de l'Artista, reconeixent que hi ha alguns debats encara pendents..., però el cens d'artistes depèn de la Generalitat de Catalunya en el cas de la cultura catalana. Que quedi clar. I això ho tenim absolutament endarrerit.

En tot cas, estem davant d'una moció, una nova moció, moltíssimes mocions sobre cultura aquests darrers mesos presentades per la majoria dels grups parlamentaris. La majoria de les quals s'han aprovat. Però el problema no és aquest, el problema no és que debatem sobre aspectes del sector cultural català, que ens posem d'acord amb bon rotllo –que hi és, a la Comissió de Cultura–, amb ganes de sumar, amb ganes d'arribar a acords. El problema no és aquest, ja ho fem. El problema és que el que s'aprova no s'aplica, aquest és el problema.

Mirin, jo estic temptat de presentar una moció, una proposta de resolució, que digui: «El Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar no fa cap proposta nova sobre cultura. Insta el Govern a que compleixi tot el que s'ha aprovat per unanimitat aquests darrers mesos.» I no es fa. Aquest és el problema. No ens enganyem, no maregem la perdiu.

El problema és que vostès, que tant parlen de la sobirania d'aquest Parlament, deu ser sobirà per segons què, per al que els interessa a vostès, però, realment, per les polítiques concretes que poden modificar en el cas que ens ocupa el sector cultural català, la precarietat, la intermitència i la manca de pressupost de la cultura a Catalunya, vostès no consideren aquest Parlament sobirà. Per què no apliquen, per què no tiren endavant aquelles coses que s'han acordat? I ja els dic, no prescindiria d'aquelles que s'han acordat per majoria, ni les que s'han aprovat per unanimitat. Aquest és el verdader problema.

I després la cultura catalana té un altre problema. Estem d'acord que hi ha aspectes estructurals, endèmics, com és la manca de pressupost, el 2 per cent, etcètera. Però hi ha dues qüestions que han sortit avui, com és la intermitència i la precarietat. I és cert, i vostès són perfectament coherents: la mateixa intermitència i la mateixa precarietat de la conselleria de Cultura, cinc consellers/conselleres en quatre anys. Poca cosa es pot planificar a llarg termini. Poques polítiques es poden planejar a mitjà termini, a llarg termini, més enllà de la gestió del dia a dia.

Per tant, nosaltres votarem majoritàriament a favor d'aquesta moció. De fet, molts d'aquests punts el nostre grup parlamentari ja els ha plantejat tant en aquest plenari com a la Comissió de Cultura amb el mateix redactat O amb un redactat similar, i que ja han estat aprovades, espero que avui es continuïn aprovant. Però, en tot cas, hi ha alguns punts que s'han modificat i s'han modificat en positiu, especialment els punts 2 i 8, que jo crec que amb les esmenes i les transaccions a les que s'han arribat ha millorat substancialment el redactat. I també, però, el punt 3 nosaltres no el votarem.

Entenem que alguns d'aquests punts són competència de l'Estat i, per tant, en aquest cas, competència d'un ministeri ostentat, precisament, per una ministra d'Unidas Podemos. I, per tant, jo espero que, de la bona gestió de la diputada Abellán, de cara a la ministra d'Unidas Podemos, doncs ho podem tirar endavant, algunes d'aquestes qüestions, que, ho repeteixo, són competència estatal i que el mateix ministre de Cultura reclama des de fa temps.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. En nom ara del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula la diputada senyora Natàlia Sánchez.

Natàlia Sánchez Dipp

Bon dia, diputats, diputades. Nosaltres, des de la CUP, també hi donarem suport. Ja s'ha dit, portem unes quantes mocions, propostes de resolució... Nosaltres mateixes vam presentar una proposta de resolució en el debat de política general que ja vam acordar –també per unanimitat– activar de forma urgent una taula de treball. Nosaltres l'anomenàvem «interdepartamental», perquè enteníem que és una qüestió transversal, la que estem abordant quan parlem de la crisi, profunda, cultural, de Catalunya.

Perquè, si s'hi fixen, quan parlem..., quan vam debatre la moció de Ciutadans, ara que debatem la del grup parlamentari dels comuns..., estem debatent sobre una qüestió que és que hauria de ser òbvia, de si els treballadors i treballadores de la cultura són treballadors i de si tenen drets –fixin-s'hi.

De fet, nosaltres –i vull formalitzar-ho– ens abstindrem al punt número 4: «Fer una recomanació formal a totes les empreses privades del sector per tal que garanteixin unes condicions laborals dignes.» Una recomanació formal? Però què és això? No, no, no. Estem molt d'acord amb com continua el punt: «Incloure aspectes com a requisits obligatoris per rebre subvencions públiques», que és de mínims. Però és que no és una recomanació formal. Les treballadores i els treballadors de la cultura són treballadors i tenen drets.

I, com ja s'ha dit, plou sobre mullat. Un sector altament precaritzat, amb intermitència, amb una conselleria també intermitent. Una legislatura –dotzena legislatura–, tres conselleres de Cultura, que, avui, la nova consellera de Cultura no s'ha dignat ni venir. És que és greu, és una crisi profunda. Algú es creu que un país pot sobreviure sense cultura? Que un país pot sobreviure sense festes majors, sense cultura popular? Que podem sostenir les treballadores de la cultura, la vida, sense suport públic? Per tant, és una crisi estructural.

I l'origen, en part, no és la crisi de la Covid, és una qüestió estructural i institucional: poc finançament, intermitència dels càrrecs. Quants càrrecs han passat pel Departament de Cultura, a banda de les conselleries? Quants càrrecs de confiança, quantes direccions generals, quantes secretaries?

No és seriós. Aquest Govern no s'ha pres la política cultural seriosament. I com que la cultura (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'interveñció*) –i acabo, president, si m'ho permet–, per a tothom –la cultura universal, la cultura per a les majories, la cultura que no faci un cribratge social–, és una condició indispensable per a la democràcia, és gravíssim els termes en què tenim aquest debat. Fixin-s'hi, les treballadores i treballadors de la cultura tenen...

El president

Diputada...

Natàlia Sànchez Dipp

...drets.

El president

Gràcies.

Natàlia Sànchez Dipp

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández. (*Veus de fons.*) Sí, per què em demana la paraula?

Francesc Ten i Costa

En diré per aclariments, però potser són contradiccions.

El president

Ho deixem per al final del debat. (*El president continua parlant sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els darrers mots.*)

Alejandro Fernández Álvarez

Gràcies, president. Bé, primer, traslladar, molt breument, que donarem suport a la moció en la seva integritat. Primer, perquè és important traslladar al sector un missatge d'unitat, en aquest cas, més enllà d'alguns matisos que agradin més o menys. I per tornar a insistir que una moció «insta», insta el Govern.

El senyor Francesc Ten s'ha posat líric referint-se a la relació del senyor Quim Torra amb la cultura. No ho dubto pas, i segur que en la seva vida privada així ho és, però en la seva praxi pública, com a polític, no. El senyor Torra i el seu Govern han convertit la cultura, allò que es deia l'assignatura «maria», aquella que, bé, en fi, no tenia massa importància..., vostès han convertit la conselleria de Cultura en la conselleria «maria», aquella que no se sap ben bé a qui se li pot oferir. Jo crec que ja només els quedava oferir-me a mi ser conseller, amb el llistat que portaven. Per tant, francament, no crec que es pugui dir que aquest Govern li ha donat importància a la cultura.

I només fer una petita referència a un tema fonamental, perquè és potser la qüestió més polèmica i difícil de la moció, que és com mantenir el respecte a l'autonomia municipal i, a la vegada, instar, que també és la nostra obligació, a no suspendre les activitats concertades. Això és un tema important.

Els que hem estat regidors alguna vegada sabem que en una situació com l'actual alguns ajuntaments poden tenir una temptació, que és una temptació que és, en fi, comprensible, però que no hauria de ser així, que és pensar que poden estalviar momentàniament uns diners suspent unes activitats concretes. Això en el fons és allò que es diu «*pan para hoy y hambre para mañana*». Perquè si tu un any, com enguany, amb activitats –hi insisteixo–, aquelles que sanitàriament estan permeses, per estalviar uns diners la suspens definitivament, et pots quedar sense programació cultural per quan les coses tornin a la normalitat, perquè no tindràs pràcticament a qui contractar, perquè molts hauran hagut de tancar.

Per tant, crec que és important que fem aquesta pedagogia, respectant l'autonomia municipal, però, sobretot, deixant clar que els ajuntaments també tenen en aquest cas una responsabilitat envers la cultura.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara sí, trenta segons.

Francesc Ten i Costa

Un aclariment a la diputada Natàlia Sánchez, de la CUP. La consellera, com sap –em sembla que fins i tot potser ella–, està confinada i està seguint aquest Ple –aquesta moció, el desenvolupament– en directe. Si això és un aclariment suficient, i, si no, potser és una contradicció en el cas que ella ja ho sabés.

El president

Queda clar, diputat, i constarà així en acta. Senyora Abellán, té un torn ara de dos minuts per pronunciar-se sobre les esmenes. Endavant.

Concepción Abellán Carretero

Gràcies. Volem agrair les esmenes dels grups de Ciutadans i de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana, que, sense cap mena de dubte, van en la línia d'enriquir el text i de millorar-lo, especialment les de govern, que són molt tècniques i aquest redactat fa més factible el poder dur a terme les mesures mantenint l'esperit del text inicial de les esmenes.

Però, evidentment, malgrat la predisposició, hi ha una esmena que no podem acceptar de cap de les maneres, que és la número 2, el punt 3.

No podem continuar tirant pilotes fora en el tema de les tècniques i artistes que treballen en esdeveniments culturals i, bé, cal seguir treballant per crear les figures contractuals necessàries perquè la precarietat no continuï en aquesta situació.

Rafel Bruguera, des del Ministeri de Treball estem treballant al màxim per garantir els drets laborals. Ho fem sempre. L'apartat per contractar els treballadors en règim d'artistes és legal, hi és, ara mateix. El que diem és que s'ha de complir i que no obliguin els treballadors a anar a les empreses o cooperatives perquè facin una factura, perquè si no, no els contracten. Això està passant i no és acceptable.

Junts i Esquerra Republicana, és evident que s'ha de treballar, com dèiem, per l'Estatut de l'artista, estem d'acord que tal com està ara s'ha demostrat insuficient. Per això tenim el compromís com a govern, ja ho ha dit, encara que és lent, de que es farà i es faran les modificacions. Esperem que realment estigueu per la labor de millorar i no sigui una altra excusa més per continuar culpant l'Estat de la mala gestió del Govern de la Generalitat.

Hem demostrat que si totes posem de la nostra banda, que si totes aportem des de la nostra experiència i expertesa, dels diferents espais que ocupem, podrem aconseguir que la cultura en viu, i tota la cultura, no mori. Si treballen en equip, escoltant-nos, però també escoltant els col·lectius, podem aconseguir les sinergies adequades per aconseguir que la situació actual millori i no sigui un moment fosc.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada.

Interpel·lació al Govern sobre la importància del delta de l'Ebre per al sector primari

300-00302/12

Acabat aquest debat, passem al següent punt de l'ordre del dia, en aquest cas el 14, que és la interpel·lació al Govern sobre la importància del delta de l'Ebre per al sector primari, interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari Republicà. Per exposar-la, té la paraula la diputada senyora Irene Fornós. Endavant.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Consellera, diputades i diputats..., i agrair per endavant a la consellera ser avui aquí per a parlar d'un tema tan important com és el sector primari al delta de l'Ebre, un sector que es combina perfectament al delta de l'Ebre i que un i l'altre es complementen perfectament.

El delta de l'Ebre és la zona humida més gran de Catalunya, que integra un dels hàbitats aquàtics, mediambientals i de biodiversitat més importants d'Europa. Un territori, a més, estratègic per al desenvolupament econòmic agrari amb el conreu de l'arròs, que ocupa el 65 per cent de la seua superfície. Amb una extensió de més de 320 quilòmetres quadrats, és el tercer delta més gran de la Mediterrània i acull gairebé totes les figures de protecció mediambiental existents: Ramsar, ZEPA, Xarxa Natura 2000, i, a més, és reserva de la biosfera per la UNESCO i parc natural per la Generalitat.

També disposa de diverses directives europees que tenen gran importància per a la seva protecció, com és la directiva d'aigües, la d'hàbitats i la d'aus. Aquests alts valors ecològics de sostenibilitat, conservació d'hàbitats i manteniment del sistema deltaic, van units a l'aportació de cabals hídrics del riu Ebre, en el seu tram final de la desembocadura de les zones mediambientals i a la qualitat de les masses d'aigua que hi arriben. D'igual manera, en depèn l'hàbitat agrari, principalment el de l'arròs, però també el de la pesca i el de l'aqüicultura, i també el turisme.

Al delta de l'Ebre es cultiven cada any al voltant de 135.000 tones d'arròs, per la qual cosa podem considerar el delta de l'Ebre com un dels majors rebosts d'arròs del Mediterrani, un arròs exquisit i que gaudeix d'un segell de qualitat i de denominació d'origen protegida. Un cultiu que cada any fa el seu cicle i que es combina perfectament amb la vida salvatge i natural que hi ha entre els seus arrossars, les seues basses, canyars i platges, convivint perfectament tots en harmonia.

Precisament, aquests dies al delta de l'Ebre hi ha un ritme frenètic de carretes carregades d'arròs amunt i avall, segadores, tractors, pagesos que estan segant els seus camps d'arròs. Som al final del cicle de l'arròs i al final d'una campanya que

per a molts pagesos del Delta... *(per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora)* –s'ha parat?, ah, no– ...sobretot de la zona de la Marquesa i la bassa de l'Arena, no ha estat gens fàcil.

El passat mes de gener el litoral català es va veure afectat pel temporal Gloria, sent el delta de l'Ebre el territori que pitjor en va patir les seues conseqüències. Un temporal que s'engolia les platges de la Marquesa, de l'Arena, i que vèiem amb impotència com també trencava la fràgil barra del Trabucador. Un temporal que va entrar delta endins, inundant una extensió aproximada d'unes tres mil hectàrees d'arròs, afectant sobretot, com hem dit, la zona de l'hemidelta esquerre.

Tots recordem aquelles imatges per la televisió, on semblava que el delta de l'Ebre quedava amagat sota el mar. Afortunadament, l'aigua del mar, a poc a poc, va anar reculant i tornant al mar. Començava llavors una cursa contra rellotge per poder netejar els arrossars d'aigua salada, per poder preparar la propera collita, tot i que sense gaires expectatives d'èxit davant la incertesa de com anirien aquells camps que havien estat negats d'aigua salada, així com també el retard en poder preparar els camps i sembrar.

El sector aquícola també se'n va emportar una molt mala part, veient com també el Gloria destrossava les seues instal·lacions i feia malbé la seua producció. El sector aquícola i pesquer també tenen una importància rellevant com a activitat socioeconòmica al delta de l'Ebre. El cultiu del marisc del Delta és possible per les característiques d'aquest espai idíl·lic i les seues badies, lligat a l'aportació d'aigua del riu Ebre, que tant per al marisc com per a la pesca és de vital importància.

Consellera, sabem de tota la feina que des del departament es va fer i s'ha estat fet per tal que el sector primari, principal font d'ingressos de la gent del delta de l'Ebre, hagi pogut refer-se. Unes actuacions de les que segurament després ens en podrà parlar amb molt més detall, i revalorar-les; no només aquestes, sinó totes les que des de fa anys s'estan fent. I també sabem que des del departament és reconegut l'esforç de pagesos, dels aquícultors i dels pescadors per tirar endavant la seua activitat, i de la importància que té per al nostre país.

Però consellera, tant vostè com jo, com els pagesos del delta de l'Ebre, com els seus habitants, com tots els que avui som aquí, sabem que tot això està en risc. La producció d'arròs al delta de l'Ebre, el cultiu de marisc i la pesca són amenaçats si no protegim el delta de l'Ebre. Cal protegir el Delta si volem salvar l'activitat del sector primari al delta de l'Ebre.

Aquesta vegada podem dir que, més o menys, ens n'hem sortit. Tot i que encara són evidents algunes de les conseqüències del Gloria, el Delta se n'ha pogut sortir. Però siguem realistes, el Delta i la vida al delta de l'Ebre necessiten de moltíssima més implicació i actuacions per part de les institucions competents per poder lluitar contra la seua fragilitat. Vam poder veure un Gloria..., que en aquells camps on hi havia aigua salada s'hi ha pogut tornar a produir arròs. Vostè mateixa va poder baixar fa poques setmanes al delta de l'Ebre i comprovar-ho en primera persona. Però entrem a la tardor i qualsevol temporal, no cal que sigui tan violent com ho va ser el Gloria, tornarà a posar en evidència que el delta de l'Ebre està en perill. De fet, aquest mateix estiu, una mica de llevantada, hem pogut veure com l'istme del Trabucador es tornava a trencar, una fragilitat que es deu a la regressió, la subsidència, la minva de cabals del riu i també a les conseqüències del canvi climàtic.

La gent de l'Ebre fa anys que demana solucions des de les institucions municipals, entitats, plataformes en defensa del riu, i també ara des de la taula de consens. Des d'Esquerra fa molts anys que també treballem per buscar solucions de la mà de tots ells. Portem molts anys en què la defensa del riu Ebre i la protecció del l'Ebre ha estat una de les nostres prioritats. Calen solucions i aquestes han de passar per l'arribada al delta de l'Ebre dels sediments dels embassaments de Ribarroja i de Flix. I el Govern de l'Estat, el govern del PSOE i de Podemos s'ha de posar les piles per fer-ho possible.

La recuperació i transport dels sediments fins a la desembocadura és tècnica-ment viable, com s'ha demostrat en altres països. De fet, estudis realitzats per la UPC i per l'IRTA així ho demostren. El delta de l'Ebre necessita recuperar els sedi-ments. Això permetrà a llarg termini recuperar elevació i lluitar contra la subsidèn-cia, contra la pujada del nivell del mar a conseqüència del canvi climàtic. També ajudarà a minvar la salinitat, tan perjudicial per al conreu de l'arròs. I un riu amb un cabal ecològic i que porti sediments també beneficiarà la pesca i l'aqüicultura, que tant necessita aquests sediments carregats de nutrients.

Per la situació extrema en la que es troba el delta de l'Ebre també necessita me-sures urgents. I és per això que també avui demanem que els 6 milions d'euros apro-vats en els darrers pressupostos de la Generalitat gràcies a un acord parlamentari el Departament de Territori els posi ja i els destini a les mesures per protegir el delta, tal com es va comprometre amb la gent de l'Ebre. Al calaix del departament, no hi fan res.

I dimecres, durant la sessió de control, escoltàvem com el diputat Terrades ens deia que el ministeri té a punt el pla de protecció del delta que a finals d'any hem de conèixer. També com el conseller Calvet reconeixia les seues competències per ac-tuar. Feu-ho. No podem esperar més. El delta necessita que ens hi aboquem el cent per cent. Disposem d'aquests 6 milions i cal invertir-los i protegir el Delta.

Posem-hi totes les eines, lluitem-hi des de tots els fronts. A Esquerra ho estem fent: aquí al Parlament, impulsant la creació d'una comissió d'estudi per a la pro-tecció del Delta; a Madrid, on Esquerra hem esmenat el projecte de llei de canvi cli-màtic i transició energètica per introduir-hi la gestió dels sediments en l'apartat que feia referència a la planificació i gestió de l'aigua i que, sorprenentment, aquest apar-tat del projecte de la llei no feia cap referència als sediments.

I, per cert, aquí al Parlament també tenim feina. Fa mesos es va constituir la Co-missió de Seguiment del Canvi Climàtic, però la presidenta de la comissió, la dipu-tada Natàlia Sánchez, de la CUP, encara no l'ha convocada. A què esperem? Tots vam considerar que era necessari per la situació en la que es troba el nostre planeta, i per tots els motius que acabo d'exposar crec que tots som conscients que el delta de l'Ebre serà la primera zona de Catalunya que patirà les conseqüències del canvi cli-màtic. No podem estar parats. No ens podem quedar d'espectadors.

I ja per anar acabant. Volem un delta viu, volem un riu ple de vida i volem un del-ta de l'Ebre on les generacions presents i futures també es puguen guanyar la vida, on es pugui continuar fent de pagès, produir arròs, cultivar marisc i pescar. Volem que el sector primari, tan singular, pugui continuar fent la seua activitat en aquest espai tan característic i pugui continuar fent que la gent del delta de l'Ebre pugui continuar vivint del Delta i pugui viure gràcies al Delta.

I ja per acabar, no voldria tampoc deixar la meua intervenció sense saludar els companys i veïns del País Valencià, avui que és 9 d'octubre, i recordar que Catalu-nya no té rei i que a les Terres de l'Ebre tampoc no tenim rei.

(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, diputada. Per respondre a la interpellació, té la paraula la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, la senyora Teresa Jordà. Endavant.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Teresa Jordà i Roura)

Bé, molt bon dia a totes i tots. Gràcies, president. Moltes gràcies, diputada For-nós. Molt bon dia a totes i a tots. Com bé saben, i no em canso de repetir-ho, perquè ho he posat de manifest diverses vegades, el paper dels agricultors, de les agriculto-res, dels pescadors, de les pescadores, i en el cas que ens ocupa dels aqüicultors i de les aqüicultores és extremadament imprescindible en aquest país. Però, sovint, amb

l'esforç, amb el seu esforç incansable i la seva entregada dedicació tampoc n'hi ha prou.

Més enllà de treballar per ells i amb elles, el que hem de fer és seguir-los escoltant, el que hem de fer és seguir aprenent i seguir-los acompanyant d'acord amb el coneixement que elles i ells tenen del territori, que com bé saben és tot.

En aquest cas, el sector arrossaire del delta de l'Ebre, però no només, ens demana que s'actui de manera ferma i de manera contundent per protegir el Delta dels temporals del mar i per reduir, evidentment, la intrusió marina als arrossars, que és el primer pas, com bé saben, per l'entrada d'aigua marina a la plana del Delta.

Ens ho recordava la diputada: el temporal Gloria del passat mes de gener va deixar tres mil hectàrees d'arrossars inundades sota trenta centímetres d'aigua salada. També infraestructures de reg i de drenatge d'aigua van quedar absolutament danyades i algunes totalment –totalment, val a dir-ho– destruïdes, i una de les estacions de bombament més importants de l'hemidelta esquerre sense capacitat de funcionament, engolida evidentment per la sorra de la mar. Les intenses pluges van inundar camps i carreteres i van deixar les imatges ja conegudes d'un delta de l'Ebre semi-submergit. La part esquerra, menys elevada que la dreta, i amb una línia de costa amb platges molt més estretes, és qui més va rebre, qui més va patir. Pel mateix motiu, els danys foren importants també a l'illa de Buda i, evidentment, el Trabucador va quedar, com bé saben, pràcticament escombrat, i va deixar la badia dels Alfacs sense cap tipus de protecció.

El sector aquícola també va estar afectat de forma parcial: trenta-una de les seves 167 muscleres, i nou més van quedar destruïdes totalment, i es van malbaratar estructures i es van perdre el musclo i les ostres que hi havia en aquell moment.

Si volem –si volem– salvar el Delta, hem de plantejar de manera seriosa i de manera immediata com afrontar la seva consolidació. Ens hi va la producció d'arròs, un dels motors econòmics de la zona, i també els beneficis ambientals, que no és poc, que ens ofereix i que li va permetre en el seu dia obtenir la declaració de reserva natural de la biosfera.

També ho he posat de manifest diverses vegades. Des del departament, l'acció de govern va articulada en dos grans eixos: el primer, la revaloració dels aliments produïts a Catalunya i la garantia d'accés a aquests aliments, i el segon, la cohesió territorial per mantenir un territori cohesionat, un territori actiu, viu i dinàmic, socialment i econòmicament.

Precisament, les actuacions que hem portat a terme al delta de l'Ebre van per revertir els efectes del temporal Gloria, han estat i segueixen estant alineades amb aquests objectius i, evidentment, també compromeses amb les persones que hi viuen i hi treballen, i treballen la terra o treballen el mar.

Per això, de manera molt telegràfica, m'agradaria fer esment d'algunes de les accions per tal de contribuir a revitalitzar el sector primari. Parlaré de cinc accions, ho repeteixo, de manera molt ràpida i telegràfica.

Les primeres, les actuacions per revertir els danys causats pel temporal Gloria i els aiguats de l'octubre del 2020 a les comunitats de regants. El passat 22 de setembre el departament va concedir un total de quaranta ajuts a les comunitats de regants afectades pels aiguats de l'octubre del 19 i pel temporal Gloria del gener del 20, amb un import de 3,6 milions d'euros. Amb aquests ajuts, s'han posat en marxa totes les estacions de bombeig –totes–, s'ha tret tota l'aigua salada i dolça que inundava el delta, per fer les reparacions en camins en regs i en drenatges, on les cinc comunitats de regants del Delta han rebut un total d'1 milió quatre-cents i escaig de mil euros.

Una segona acció: la recuperació dels arrossars i del potencial productiu, importantíssim. El passat 19 de setembre, jo mateixa –ho recordava la diputada– vaig ser al Delta per reunir-me amb els arrossaires i valorar la campanya de la sega de l'arròs després d'haver quedat negats per aigua salada. Bona part dels camps han tornat a produir arròs. I ho dic –deixeu-m'ho dir així– amb moltíssima alegria.

En aquest sentit, els ajuts han servit per fer la feina per a la qual estaven previstos: tornar a cultivar arròs, per res més, tornar la capacitat productiva a la zona, deixar que els arrossaires puguin treballar i fer la seva feina. Recordar que el departament ha concedit 6 milions d'euros per a la recuperació del potencial productiu de les finques afectades, que han beneficiat 515 sol·licituds d'arreu del país.

Una tercera acció: la lluita contra el cargol poma. L'objectiu principal de la lluita contra aquesta plaga és reduir la densitat de les poblacions a l'hemidelta esquerre del delta i evitar, òbviament, la seva propagació al marge dret, on han aparegut focus de manera puntual. Com saben, el mètode més efectiu és el tractament dels productes a base de les saponines. Hem convocat també novament enguany una línia d'ajuts per als agricultors arrossaires destinada a subvencionar una part d'aquests costos, derivats de la compra de les saponines. Per consensuar també amb el sector un conjunt d'accions a dur a terme contra aquesta plaga, vàrem crear –important– la Comissió Tècnica Sectorial de Seguiment del Cargol Poma del Delta de l'Ebre. M'agradaria donar valor, si em permeten, avui aquí, a tota aquesta bona feina que s'ha fet entorn del control d'aquesta espècie invasora que afecta els arrossars.

Una quarta acció, un quart eix, és la recuperació de la capacitat productiva, també en aquest cas per al sector pesquer i aquícola afectat també pel temporal Gloria. El departament, en aquest cas, va habilitar una línia específica adreçada a la recuperació de la capacitat productiva del sector pesquer i aquícola, amb un import dotat amb més de 2 milions d'euros.

I, finalment, per una banda, es proposà l'aprovació de setze expedients d'ajuts per un import de 274.000 euros, adreçats al sector aquícola, per a la restitució també del potencial productiu. I, per últim, l'impuls del sector pesquer.

Però no només ens podem quedar amb les actuacions previstes en el marc del Gloria, perquè n'hi ha moltes més, sinó que cal destacar, per altra part, que durant el 2020 s'ha aprovat o es va aprovar una dotació de mig milió d'euros d'ajudes al desenvolupament local participatiu. Concretament, el Grup d'Acció Local Pesquer i Marítim de les Terres de l'Ebre, que dinamitza inversions al territori per valor de més d'1 milió d'euros. És també importantíssim i vital.

S'està acompanyant també el sector productiu aquícola, amb la creació d'una organització de productors del mollusc del delta de l'Ebre com una eina per millorar, òbviament, la comercialització i incrementar les possibilitats de finançament del mateix sector. Destacar també dos comitès de cogestió del Delta. El primer, el del cranc blau i el segon el del pop roquer de les Terres de l'Ebre, que es captura amb caducs i amb nanses, també dos comitès de cogestió vitals per a aquest sector.

I permetin-me també recordar que tot plegat s'empara d'alguna manera, i és important, en l'estratègia marítima de Catalunya, que vàrem aprovar en aquest Parlament, com a full de ruta i que ha de donar resposta, fins al 2030, al repte de desenvolupar i fer anar molt més enllà l'economia blava de manera sostenible, òbviament, i de manera harmònica.

Per tant, molt important és el que fem i també és important com ho fem. I és que impulsem un model de gestió de baix a dalt, que és aquesta cogestió, amb la participació i l'apoderament també dels col·lectius implicats. No s'hi valdria que ho féssim sols.

I també, permetin-me, si parlem del Delta, doncs, dir que sempre treballem de la mà del sector, i un exemple és la Taula de Cogestió de l'Aqüicultura del delta de l'Ebre. En aquest cas, importantíssima. Des d'allà tractem les reivindicacions dels productors de molluscs, així com tot allò que fa referència a la producció aquícola d'aquests molluscs del delta de l'Ebre, els molluscs bivalves.

I una conclusió, per acabar, diputats i diputades. Des del departament seguirem, com no pot ser d'altra manera, fent costat i treballant amb els agricultors i les agricultores i al costat de totes aquelles persones que viuen de la terra o que viuen de la mar a la zona del Delta, que és el que avui ens ocupa. Seguirem remant en la matei-

xa direcció perquè l'Ebre és el rebost d'aquest país, és el rebost de Catalunya, i ha de seguir sent un territori viu, dinàmic i, òbviament, farcit d'oportunitats. Però és imprescindible –és del tot imprescindible, també– protegir el mateix delta. És imprescindible protegir el mateix delta, perquè si no s'hi actua de manera imminent, evitant el retrocés de la línia de la costa, el sector de la pagesia i tota l'activitat que hi té relació està en perill de desaparèixer. I això ho hem de dir sense temor. Això podria ser una realitat.

I aquest departament i jo personalment estem absolutament preocupats en que això no passi, és a dir, que, diputats i diputades, seguirem plegats treballant i lluitant al costat d'aquest territori, al costat dels pagesos, de les pageses; dels pescadors, de les pescadores, dels aqüicultors i de les aqüicultores perquè el Delta segueixi viu i bategant.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

El president

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la situació judicial a l'Estat espanyol

300-00305/12

La següent interpel·lació és sobre la situació judicial a l'Estat espanyol, presentada pel Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula per exposar-la el diputat senyor Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyor president. Consellera Capella, diputades i diputats, crec que qualsevol ciutadà, independentment de la seva ideologia política, tant en l'eix esquerra-dreta com l'eix unionista i independentista, ha d'estar avui profundament preocupat per la situació de la justícia a l'Estat espanyol.

Els darrers temps, tots aquells vinculats amb l'independentisme, gairebé tres mil persones, han constatat que a l'Estat espanyol s'ha instal·lat la manca de seguretat jurídica en l'àmbit del dret penal. Hem comprovat, amb el silenci còmplice d'una part important de l'esquerra espanyola, la volatilitat de principis legals, doctrinals i jurisprudencials consolidats en el decurs del temps i la seva substitució per una enginyeria jurídica al servei d'una única idea que preval sobre cap principi o dret: la de la indissoluble unitat de l'Estat espanyol.

En la imposició d'aquesta idea, han estat arrasats, sense cap tipus de mirament, hi insistim, quants principis legals, doctrinals i jurisprudencials i s'hi han consolidat els darrers quaranta anys en aspectes fonamentals com la competència i el repartiment d'assumptes entre els òrgans jurisdiccionals, la tipicitat dels il·lícits penals, el rigor procedimental, la interpretació i aplicació de les resolucions del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, la interpretació i aplicació dels drets i beneficis penitenciaris, així com la vulneració de les normes sobre la competència jurisdiccional per a la seva revisió.

Aquesta situació, cal dir-ho planerament, només ha estat possible per la pervivència d'una crosta putrefacta que perviu en la cúpula del poder judicial de l'Estat espanyol i que ara ha estat aïllada, com si fos congelada dins el permagel de Sibèria, de cap canvi arran de la hipotètica transició del règim del 78.

Volem deixar clar que no ens estem referint a la integritat dels jutges i magistrats, moltes vegades víctimes, com molts altres, d'aquesta anomalia democràtica que es viu en el si del poder judicial i que treballen dia a dia per fer realitat els principis i conviccions que van fer despertar la seva vocació, que és l'exercici d'impartir justí-

cia. I en diem «víctimes», perquè no estar alineats amb la crosta pot penalitzar les legítimes expectatives de progrés professional que de ben segur atresoren.

El govern del poder judicial a l'Estat espanyol radica al Consejo General del Poder Judicial, un ens que, per la seva absoluta rellevància en un estat, l'espanyol, que legislatura rere legislatura es veu esquitxat per escàndols de corrupció dels partits majoritaris, que acaben lògicament judicialitzats, i lluites gairebé a mort entre les formacions polítiques que pretenen guanyar als jutjats allò que es perd a les votacions a les urnes; és l'objecte d'una lluita entre els eixos d'esquerra i dreta per convertir-lo –el Consejo General del Poder Judicial– en una eina instrumental al servei dels partits majoritaris a l'arc parlamentari del Congrés dels Diputats.

Val a dir, però, que la dreta se'n surt bastant més bé que l'esquerra, extremadament millor –i l'adverbi no és ociós–, a l'hora de modular el tarannà del poder judicial i col·locar-hi membres afins ideològicament.

A títol d'exemple, només caldria recordar el whatsapp d'Ignacio Cosidó, el novembre del 2018, portaveu del Grup Popular al Senat, que en un grup de l'aplicació que incloïa tots els senadors de la seva formació «fardava» de poder controlar la Sala Segona del Tribunal Suprem, la que jutja diputats, senadors i membres del Govern, per raó d'un acord amb el PSOE i que comportava que el magistrat Marchena fos designat president del Tribunal Suprem i en tal càrrec del Consell General del Poder Judicial. La filtració del whatsapp va fer que es trenqués aquest acord entre els partits majoritaris i que el magistrat Marchena, conscient que més endavant arribaria una nova oportunitat, veiés l'oportunitat de prestar un nou gran servei a l'*statu quo* i sumar una nova osca a la culata, presidint el judici contra els presos polítics catalans que els ha acabat condemnant a penes de presó.

Però aquesta lluita sense quarter entre el Partido Popular i PSOE es converteix en *pax romana* en la seva defensa de l'*statu quo*, i aquest consens no només s'explicita en la defensa més enllà del racional de la pervivència d'un model territorial que ofega les minories polítiques, culturals i lingüístiques en pro de la uniformitat, sinó també en la voluntat manifesta de perpetuar unes nissagues de poder, mai més ben dit, que controlen les més altes instàncies de la judicatura i la funció pública, fins al punt de poder afirmar que la seva actuació a l'Estat no és defensa dels qui volen la independència en pro dels seus ciutadans. L'Estat defensa aquestes elits que es consideren a si mateixes l'Estat.

I per fer realitat aquest sentit de supervivència i de continuïtat històrica es va segellar el pacte successori a l'Estat espanyol entre els acòlits del règim del colpista general Franco i la dinastia borbònica. La Ley de sucesión en la jefatura del Estado de 1947, la cinquena de les vuit lleis fonamentals del Movimiento, va segellar aquest pacte i va establir que el successor del dictador seria aquell qui aquest designés. I d'aquest pacte, tanmateix, neix el deute contret pels sobirans de la Casa de Borbó amb aquesta casta putrefacta que mai ha fet cap transició ni té voluntat de fer-la.

No som els únics, els independentistes, els que sostenim una afirmació com aquesta, per gruixuda que pugui sonar. Fa pocs dies el president de la Fundación Francisco Franco recordava a Felip VI que li devia el tron al dictador. I amb el mateix dret a intervenir que el president de la Fundación Francisco Franco, es va sentir el president del Tribunal Suprem i al mateix temps president del Consell General del Poder Judicial, Carlos Lesmes, quan va gosar filtrar interessadament una conversa amb qui ocupa el tron d'Espanya, segons la qual aquest –el Borbó– li expressà que la seva voluntat hagués estat ser present al lliurament de despatxos a l'Escola Judicial a Barcelona. «*Me hubiera gustado estar en Barcelona*», diu que li va dir. Com va definir el meu company Sergi Sabrià, un episodi esperpèntic en què el poder judicial i la monarquia es llepaven mútuament les ferides per no poder compartir escena a Barcelona al lliurament dels despatxos de l'Escola Judicial i no poder fer evident, una vegada més, que el poder absolut no només s'ha d'exercir, s'ha d'exhibir davant els oprimits, i millor si és a casa seva.

A qualsevol diputat d'aquest Parlament l'hauria d'escandalitzar el president del Tribunal Suprem i del Consejo General del Poder Judicial qüestionant públicament una prerrogativa de l'Executiu, la de referendar els actes del cap de l'Estat, amb fonament a l'article 64 de la Constitució, i enfrontant, tanmateix, públicament el cap de l'Estat, mai votat en democràcia, amb el govern legítim resultant d'unes eleccions al Congrés dels Diputats. I ho fa qüestionant públicament la decisió de l'Executiu i que permetent-se fer consideracions tals com «*su presencia*» –referint-se al Borbó– «*tiene una enorme dimensión política*». Però qui s'ha pensat que és, aquest senyor, per expressar-se en aquests termes? Si alguna cosa té vetada és manifestar-se en termes d'oportunitat o de conveniència política.

Aquest fet, com tants altres, ha evidenciat més que la manca de cultura democràtica: el desconeixement i el rebuig manifest a tot allò que fonamenta la democràcia, a la saviesa acumulada en aquest àmbit, des de les primeres reflexions d'Aristòtil –el respecte– fins a la definició, encara vigent als nostres dies, de la divisió de poders, compartida entre Locke i Montesquieu.

Hom podria pensar que l'absolutisme monàrquic i judicial segueix viu i mai –mai– erradicat d'aquest Estat l'espanyol, que viu, fonamentalment en l'àmbit judicial, una autarquia que la fa aparèixer en els pitjors llocs del rànquing a nivell planetari de percepció d'independència i qualitat, per molt que els portadors d'alguns dels grups parlamentaris presents en aquest hemicicle ens vulguin fer creure que vivim en el paradigma de la democràcia i la modernitat.

En aquest sentit, pren rellevància novament el Consejo General del Poder Judicial. Passats els temps del «*Fuenteovejuna, todos a una*» contra l'independentisme amb els principals líders independentistes presos o exiliats per motius polítics, les principals forces polítiques de l'arc parlamentari espanyol tornen a les trinxeres en la seva lluita pel control de l'òrgan del govern del poder judicial, la renovació del qual es troba bloquejada pel Partido Popular per preservar-hi la seva majoria conservadora, situació que fins i tot ha despertat la preocupació en les institucions europees, més concretament la Comissió Europea, que tot i que habitualment està més preocupada pel comerç i l'activitat econòmica que en qüestions tan mundanes com la salvaguarda dels drets civils i polítics dels seus ciutadans, en el seu informe de 2020 sobre l'estat de dret aborda aquesta qüestió; és a dir, reclama, ja d'una vegada, la renovació urgent de l'òrgan de govern del Consejo General del Poder Judicial i posa en dubte la independència de la fiscalia respecte dels dissenys polítics dels governants de torn.

En definitiva, un nou element que posa en qüestió el funcionament de la justícia a l'Estat espanyol, que se suma a les nombroses resolucions judicials, tant del Tribunal de Justícia de la Unió Europea com del Tribunal Europeu dels Drets Humans, que no es veuen salvades pel pronunciament que hem conegut avui, que documenten, negre sobre blanc, l'ús maldestre de jutjats i tribunals com a arma llancívola contra la dissidència política al si de l'Estat espanyol. Per totes les expressades raons, voldríem conèixer, per part seva, senyora Capella, consellera de Justícia de la Generalitat de Catalunya, quin és el capteniment del Govern de Catalunya respecte a la situació del poder judicial al regne d'Espanya, i més concretament respecte a la renovació del Consejo General del Poder Judicial.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I per respondre a la interpellació, té la paraula la consellera de Justícia, la senyora Ester Capella. Endavant.

La consellera de Justícia (Ester Capella i Farré)

Molt bon dia. Gràcies, president. Diputades, diputats, diputat Orobitg: en un estat social democràtic de dret ha de regir una escrupolosa separació de poders. És una afirmació que hauríem de tenir tots molt clara i que els darrers anys hem vist com a

l'Estat espanyol el que s'ha practicat és la confusió de poders. El poder judicial ha d'actuar amb un escrupolós respecte pel principi democràtic i s'ha de limitar a jutjar i executar allò jutjat. Aquesta és i ha de ser la seva única funció.

Aquests dies, vostè ho expressava, es parla molt del bloqueig en la renovació del Consell General del Poder Judicial per part del Partit Popular. Però això és vell. Hi ha hagut moments també en la història de la renovació del Consell General del Poder Judicial en què qui ha bloquejat han estat d'altres.

I, certament, el sistema d'elecció dels seus membres ha degenerat en un repartiment entre els dos partits majoritaris estatals en funció de la seva identificació partidista. Parlo del sistema, no parlo, en tot cas..., el que caldria és una reforma del procés d'elecció dels membres del Consell General del Poder Judicial. No qui els tria. Hi insisteixo: no qui tria els membres del Consell General del Poder Judicial.

I faig aquesta afirmació sent plenament conscient que qui els ha de triar és on rau la sobirania popular. I no ha de ser que els jutges es triïn entre ells, sinó que qui els ha de triar han de ser aquells que representen la ciutadania. I el que s'ha de garantir, doncs, és que l'elecció es basi i es fonamente principalment en criteris de mèrit i de capacitat.

Però desenganyem-nos, el problema de la justícia espanyola no és l'elecció del Consell General del Poder Judicial, per molt bloquejat que aquest estigui, de la mateixa manera que tampoc va ser un problema –o ho era– que el Tribunal Constitucional dictés la sentència de l'Estatut amb diversos dels seus membres que ja estaven caducats pel sistema també de bloqueig dels dos grans partits majoritaris a l'Estat espanyol.

El problema de la justícia espanyola és de caràcter estructural. El problema de la justícia és que els jutges franquistes, l'estructura franquista del poder judicial, van passar a ser jutges demòcrates, se'n van anar a la nit representant el règim franquista i es van aixecar l'endemà, doncs, que eren jutges plenament democràtics, i per això tenim un tribunal que es deia Tribunal d'Ordre Públic que va passar a ser un tribunal excepcional com és l'Audiència Nacional.

I es pot explicar de les maneres que us doni la real gana, però allò real de veritat, allò que és veritat, doncs, és que és un tribunal excepcional, l'Audiència Nacional. El problema..., i que a més a més no té, doncs, similituds en l'Europa democràtica. El problema de la justícia espanyola és que s'ha utilitzat el dret penal per combatre, com vostè apuntava, posicionaments ideològics i combatre els adversaris polítics. Allò que s'ha anomenat «el dret penal de l'enemic». El problema de la justícia espanyola, com deia, és de caràcter estructural.

Diputat Orobitg, vostè fa referència a l'informe de l'any 2020 –d'aquest any– sobre l'estat de dret presentat recentment per la Comissió Europea. I, certament, doncs, no deixa en bona posició l'Estat espanyol i el poder judicial espanyol. Reclama amb urgència, doncs, que es renovi el Consell General del Poder Judicial i també qüestiona la independència de la fiscalia.

Bé, aquest informe s'ha anat reproduint de forma sistemàtica al llarg dels anys. Per tant, no és d'ara sinó que ve de lluny. Però, com els deia, el problema de la justícia espanyola és de caràcter estructural, i no és el primer cop que el poder judicial espanyol apareix a la cua en els informes europeus i en els informes de Nacions Unides i d'altres organismes internacionals.

Segons dades de l'Eurobaròmetre de l'any passat, l'Estat espanyol és el quart país de la Unió Europea on els seus ciutadans perceben una major falta d'independència del sistema judicial. Només Bulgària, Croàcia i Eslovàquia es troben en pitjor situació. I això no és d'ara, no és de l'any passat, sinó que de forma reiterada en el temps i en els anys, doncs, es reproduïx en tots els informes que depenen dels organismes europeus, del Consell d'Europa, del Parlament Europeu, i també dels organismes internacionals, com deia abans.

I per reblar el clau, la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans de nou ratifica que la justícia espanyola té un problema de caràcter estructural, i ho demostra, doncs, quan resol recursos que arriben als tribunals europeus, en aquest cas al d'Estrasburg, quan els admet a tràmit des del primer dia, des de l'any 86, des de la primera vegada que Espanya va tenir-hi accés i, per tant, es va poder accedir als tribunals europeus. Doncs, el Tribunal Europeu de Drets Humans ha resolt contra l'Estat espanyol en dos de cada tres procediments assenyalant violacions de drets humans. Aquest és el rànquing de l'Estat espanyol al Tribunal d'Estrasburg.

En destacaré algunes, perquè, evidentment, encara que algunes allunyades en el temps, són predicables d'ara, del dia d'avui. Començo per la darrera, tot just fa..., aquesta setmana, el 6 d'octubre: ús de la força policial desproporcionada, perquè la justícia va mirar cap a un altre costat en una manifestació, ús excessiu de la força policial contra els manifestants; 6 de novembre del 2018, Otegi no va tenir un judici just, parcialitat de la magistrada de l'Audiència Nacional; 13 de març del 2018, la crema de fotos del rei: condemna a l'Estat espanyol perquè, doncs, cremar fotos del rei s'emmarca en el dret a la llibertat d'expressió; 3 d'octubre del 2017, les devolucions en calent de persones que arribaven a les costes espanyoles són ilegals; 13 de juny del 2017, el cas Atutxa no va tenir un judici just; 2013, l'anul·lació de la doctrina Parot: l'Estat espanyol aplicava de forma retroactiva aquella llei penal que perjudicava les persones privades de llibertat i Europa li diu que això no es pot fer, perquè és un principi general del dret penal, no es pot aplicar la llei més perjudicial amb caràcter retroactiu; 2012, Martxelo Otamendi, maltractaments no investigats, la justícia espanyola va mirar cap a una altra banda; 2011, de nou Arnaldo Otegi, llibertat d'expressió, va ser condemnat també illegalment en el seu dret a expressar-se lliurement en relació amb la corona; 2004, l'Operació Garzón, tortures a detinguts independentistes, també la justícia en els maltractaments que es van infligir als independentistes catalans, la justícia espanyola va mirar cap a un altre costat. I així es podria anar reiterant any rere any.

I en aquest context de vulneració de drets i manca d'independència judicial, aquesta mateixa setmana hem assistit també, de nou, com la justícia condemna la Universitat de Barcelona per haver aprovat un manifest contra la sentència que condemna les preses i els presos polítics. Una afirmació de dret..., de primer de dret: un manifest no té efectes jurídics, no és un acte administratiu que sigui susceptible de ser recorregut. Una sentència contra la universitat kafkiana, que entén que la Universitat de Barcelona ha vulnerat el dret a la llibertat ideològica, d'expressió i d'educació. Una sentència més pròpia de temps pretèrits en defensa d'un mal entès deure de neutralitat, neutralitat que no apareix en cap llei de l'Estat espanyol –en cap llei de l'Estat espanyol– ni a la Constitució, que va començar expulsant banderes i pancartes i ha acabat per sobreposar-se a l'autonomia universitària prevista expressament a la Constitució.

Podran les universitats públiques del nostre país tornar a aprovar manifestos en favor de la pau i en contra d'un conflicte armat, com ja van fer l'any 2003, o hauran, també, de mantenir-se neutrals?

Defensar els drets fonamentals, defensar els drets humans mai ha estat una qüestió neutral; és una obligació de les administracions públiques defensar-los i denunciar quan aquests drets fonamentals i aquests drets humans són vulnerats. Les administracions públiques no poden actuar amb neutralitat davant de l'exercici legítim de la defensa dels drets fonamentals.

Tanmateix, aquesta mala entesa neutralitat bé ha servit per inhabilitar el molt honorable president Torra. I és que sembla que el poder judicial no té clar que en una democràcia ni les institucions ni l'espai públic són neutrals, sinó que aquestes expressen el pluralisme ideològic d'acord amb el principi democràtic.

Quan els deia que el problema és estructural, també té a veure amb el deure de neutralitat del poder judicial. Perquè en una democràcia qui sí que té un deure de neutralitat, un deure d'imparcialitat, és el poder judicial.

I vaig acabant, president. I és que quan ens trobàvem en l'estat d'alarma per la greu pandèmia sanitària que patim tampoc els tribunals van ser neutrals, no van ser neutrals quan aquest departament, doncs, el que feia era complir amb el que deia Nacions Unides i el que ens demanava el Consell d'Europa, que no era una altra cosa que esponjar les presons. I quan nosaltres vam fer allò que s'havia de fer, fent complir la llei i complint el que diu l'article 86, punt 4, de la Llei orgànica penitenciària, i vam començar a excarcarar, va enviar el Tribunal Suprem..., el gabinet de premsa del Tribunal Suprem va enviar un whatsapp dirigit directament als treballadors públics per tal de condicionar la seva decisió, tal com ha fet en altres coses, que ha fet modificacions *ad hoc* de tota la doctrina vigent, com ara és el tercer grau i la possibilitat de complir la sentència, doncs, fora del règim penitenciari estricte.

Diputades, diputats, diputat Orobítg, com a consellera de Justícia del Govern de Catalunya, estic preocupada per la situació de la justícia a l'Estat espanyol. Com vostè, crec que calen mesures de reforma estructural del sistema judicial en la línia i amb els valors i recomanacions europeus per apuntalar la independència judicial, garantir la tutela judicial efectiva, aturar la persecució de posicionaments ideològics per mitjà del dret penal i protegir el sistema democràtic –hi insisteixo–, protegir el sistema democràtic. Només amb una reforma estructural, la justícia espanyola deixarà d'estar a la cua dels sistemes judicials europeus i aturarà també el degoteig de condemnes per vulneració dels drets humans del Tribunal Europeu de Drets Humans.

Moltíssimes gràcies. Gràcies, president per la seva paciència.
(Aplaudiments.)

El vicepresident segon
Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre la seva intencionada manca de transparència

300-00307/12

El setzè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la seva intencionada manca de transparència, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Per a l'exposició, té la paraula la senyora diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gràcies, vicepresident. Bon dia a tots. Bon dia, conseller, conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència..., que es precisament el tema de esta interpel·lació, la transparencia o más bien la ausencia de transparencia en este Gobierno.

Mire, hace unos días, mi compañera, la diputada Susana Beltrán, tuvo que pedir amparo a la Defensora del Pueblo de la Unión Europea, y también enviar una carta a la comisaria de Transparencia. ¿Por qué? Bueno, pues porque desde su departamento, desde el Departamento de Exteriores, de manera sistemática se incumple el deber de responder a las preguntas parlamentarias que se le formulan, precisamente, sobre la acción que usted lleva a cabo.

La mesa nos ha dado a amparo ya en numerosas ocasiones. Nos ha dado amparo también el organismo, el órgano de este Parlamento que vela por la transparencia, también le ha exhortado a entregar esta documentación, pero, sin embargo, ustedes continúan de manera sistemática infringiendo la normativa.

Esta documentación que la diputada Beltrán le solicita, a la cual, además, tiene derecho como diputada de la oposición que es, y así viene recogido en el artículo 6 del reglamento, pues, como le decía, corresponde a su departamento.

Por tanto, es información que es relativa a la acción exterior del Gobierno de donde usted es *conseller*. Pero es que, además, como le decía al inicio, usted es que también es el *conseller* de Transparencia. Por tanto, doblemente grave, no cumple su labor como *conseller* de Exteriores y tampoco cumple su labor como *conseller* de Transparencia. O sea que resulta que la Consejería de Transparencia, pues más que transparente es oscura, y usted en lugar de ser el *conseller* de Transparencia, pues es el *conseller* de opacidad. Es así, señor Solé.

No da la información que pedimos, no contesta a las preguntas que formulamos, y, por tanto, no cumple con su deber y vulnera nuestro derecho. Y no se piense, señor Solé, que estamos hablando de un hecho aislado. Yo le ponía este ejemplo de la diputada Beltrán, pero no, es que hablamos de hechos reiterados a lo largo de los años de los años, señor Solé.

Hace unos días se nos decía desde esta tribuna, en el anterior pleno, que presentamos una y otra vez las mismas iniciativas en Ciudadanos. Mire, no se confundan. Nosotros preguntamos y repreguntamos porque ustedes no responden, ¿eh? Si es una táctica para ver si nos cansamos, pues yo ya les avanzo que no y que vamos a seguir preguntando y repreguntando hasta saber la verdad, porque esa es nuestra labor, esa es nuestra labor como primer partido de la oposición en Cataluña, saber qué está haciendo el Gobierno con el dinero de todos los catalanes. Y porque, además, cada vez que ustedes se niegan a darnos esa información, pues yo ya le digo que nosotros sospechamos, porque yo no lo veo normal. O sea, yo creo que quien nada teme, nada esconde. Por tanto, ¿por qué de manera sistemática y reiterada ustedes nos deniegan toda la información que pedimos? ¿Por qué no responden a las preguntas parlamentarias que formulamos al Gobierno?

Le voy a poner unos cuantos ejemplos para que vea de lo que le estoy hablando. Por ejemplo, hemos preguntado en muchísimas ocasiones sobre las subvenciones o los pagos efectuados por parte de la Generalitat a órganos, organismos o entidades que estén vinculadas a las Naciones Unidas en el periodo comprendido entre el 2013 y el 2020. Esta petición se la hemos hecho por escrito, insisto, en reiteradas ocasiones, y la respuesta que nos han dado desde su departamento para justificar la no-respuesta es que la pregunta es muy genérica, es que la pregunta es imprecisa. Entonces, yo desde aquí aproveché para preguntarle, ya que le tengo aquí, que ¿qué parte de queremos saber a quién de Naciones Unidas la Generalitat paga dinero no se entiende?, porque la frase es bastante sencillita, señor Solé. Entonces, yo creo que hoy, pues aprovechando es la interpretación, pues sí tenemos la oportunidad de salvar ese escollo de imprecisión.

Entonces, cuando presentamos sobre la Generalitat la Generalitat son ustedes. Naciones Unidas, pues, es ese organismo internacional que vela por la paz y por la seguridad internacional, así a *grosso modo* para no gastar el tiempo de la intervención. Y cuando presentamos por el dinero, pues evidentemente, nos referimos al dinero de todos los catalanes que ustedes gestionan y deciden dónde gastar.

Entonces, yo creo que ahora que está claro ya el sujeto, el verbo y los complementos, pues dígame usted, por favor, en el periodo del 2013 al 2020 qué pagos ha hecho la Generalitat a organismos de Naciones Unidas. Y estoy convencida que todo el mundo en este hemicycle ha entendido la pregunta y le parece suficientemente precisa, también la gente que nos esté escuchando en su casa, pero aun así, señor *conseller*, si usted considera que sigue siendo demasiado genérica la pregunta, pues yo le invito también a que en su turno de intervención me pregunte las dudas que tenga acerca de esta pregunta, y yo, encantada, se las responderé, porque queremos saber en qué se están estando el dinero, en qué se gastan el presupuesto, millones de

euros de todos los catalanes, y sobre todo en un momento tan complicado como este en plena pandemia.

Mire, más información que le hemos pedido y que ustedes tampoco nos han facilitado: toda la información relacionada con el Diplocat, que es ese chiringuito propagandístico que usted utilizaron en el golpe de 2017. Diplocat que, por cierto, ha sido anulado esta semana por el Tribunal Constitucional, básicamente por eso, por ser un chiringuito, por vulnerar la Constitución y por vulnerar el Estatuto de Autonomía. Dos millones de euros que nos cuesta el Diplocat.

Hemos presentado infinidad de preguntas sin respuesta tampoco. Por ejemplo, le pedimos que nos facilitara la relación de esas personas que ustedes llaman «visitantes internacionales». ¿Quiénes son estas personas, señor Solé?, porque a nosotros nos hicieron llegar un listado, que lo tengo aquí, y el listado pone –hay varias cosas, ¿no?–..., y dice: «*Programa de visitants internacionals del Diplocat*», diputados suecos, diputados británicos, diputados irlandeses, diputados suizos, diputados estonios, diputados franceses, daneses, y ya llega un punto que dice: «diputados extranjeros»; así, a bulto, «diputados extranjeros». No sé, la siguiente respuesta a lo mejor me dice que «gente, gente del mundo», que ustedes van utilizando aquí, ¿para qué?, ¿para qué utilizan esto?, pues para hacer labores de diplomacia que no les corresponden. Por eso no nos quieren facilitar este listado, que yo de hoy aprovecho de nuevo para volvérselo a pedir. No nos basta con que nos diga «diputados extranjeros», queremos saber con quién están hablando y de qué está hablando, porque tenemos serias dudas al respecto.

Mire, queremos también saber su agenda en el extranjero. Se la pedimos en muchísimas ocasiones al anterior *conseller*, no hubo manera, así que, por favor, pues en su turno de réplica también nos gustaría que nos pudiera hablar sobre esta agenda.

Más ejemplos, las delegaciones en el extranjero. Siete millones y medio de euros que nos cuentan las delegaciones. ¿En qué se los gastan? Que no sabemos qué hacen estos supuestos embajadores. ¿Por qué no vienen a rendir cuentas aquí en este Parlamento? ¿No dicen ustedes que van promocionando Cataluña por el mundo? Vengan aquí y explíquenos lo que hacen, facilítenos esas agendas. Lo que pasa es que ustedes no quieren que nosotros sepamos lo que están haciendo. ¿Por qué?, porque no están haciendo lo que corresponde, porque ustedes se dedican mediante estas delegaciones a hacer propaganda del *procés* y a hablar mal del resto de España, y por eso no quieren que nosotros lo sepamos, y por eso no quieren que vengan aquí a comparecer. Y además es que incluso han vetado que la Sindicatura de Cuentas pueda fiscalizar estas delegaciones. ¿De qué tienen miedo? ¿Qué esconden, señor Solé?

¿Sabe quién tampoco ha querido saber nada del asunto? El «*síndic del procés*», que, como siempre, se dedica a ayudar al Govern en lugar de cumplir con su función. Y por eso nosotros hemos tenido que ir ante la defensora del Pueblo de la Unión Europea –tanto que ustedes hablan de Europa, y siempre la invocan y se llenan la boca diciendo ese apoyo masivo que tienen por parte de Europa–, pues bueno, van a saber en Europa cómo se las gasta este Govern de la Generalitat en temas de transparencia. Y, por supuesto, hemos elevado ya está queja también a la comisión, y nuestros compañeros también de Ciudadanos en Bruselas, pues harán lo propio y explicarán la realidad de la opacidad del Govern de la Generalitat también.

Mire, como le decía antes, usted es el *conseller* de la opacidad en un *govern* que es campeón en opacidad. Porque no se piense que es usted el único, o sea, hay más *consellers* también en este Gobierno que se dedican a hacer lo mismo que usted, como, por ejemplo, es el caso de Educación –que es una pena que no esté el *conseller* Bargalló, pero bueno, ya lo verá.

Nosotros pedimos los proyectos lingüísticos de centro pues para poder saber si realmente el castellano se utiliza como lengua vehicular en la escuela pública catalana y si se cumple, pues, con ese porcentaje del 25 por ciento que marcan los tribunales. ¿Nos dio el Gobierno, el Govern de la Generalitat, el *conseller* estos proyectos?

No. Volvimos a preguntar, no obtuvimos respuesta, pedimos amparo a la Mesa, pedimos amparo al Órgano de Garantía del Derecho al Acceso a la Información y nos volvió a dar la razón.

Yo no sé si a usted le suena todo esto, pero es que es el mismo *modus operandi* que le acabo de explicar con los temas de su departamento. Después ya de varios requerimientos, el *conseller*, como no le quedó otra que contestar, pues nos contestó y nos remitió a 2.949 webs de centros escolares. Que yo creo que la idea que tenía el señor Bargalló pues era que nosotros..., no sé, disuadirnos, ¿no?, en nuestra labor. Ya creo que es que, después de los años que llevamos aquí, parece que aún no nos conocen. Por supuesto que visitamos las tres mil webs, una a una, y ¿sabe lo que descubrimos?, que tan solo 659 mostraban esos proyectos lingüísticos. ¿Por qué? Porque ustedes no hacen nada por velar realmente por el uso del castellano en las escuelas, y ni siquiera saben lo que están haciendo en los centros.

Esta información no solamente se la pedimos nosotros, también se la han pedido entidades como, por ejemplo, la Asamblea por una Escuela Bilingüe, a la que también le han denegado la información. E incluso el órgano de derecho de acceso a la información ha propuesto y ha instado a sancionar a la Secretaría General de Educación por opacidad, por no dar esta información.

Se me está acabando el tiempo –son muchos los casos. Espero que en el tiempo de réplica pueda seguir diciendo. Pero, como mínimo, aproveche usted este turno, a ver si nos aclaramos con el tema, por ejemplo, de las subvenciones a Naciones Unidas, y, por lo menos, pues esa respuesta ya me la llevaré contestada.

Muchas gracias, señor *conseller*.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Per a la resposta, té la paraula el conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, el senyor Bernat Solé.

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència (Bernat Solé i Barril)

Bon dia a tothom, diputats, diputades, secretari, secretària. Bé, diputada Roldán... Bé, avui diputada Roldán, un altre dia diputada Beltrán, perquè la veritat és que és *más de lo mismo*. Allò que avui vostè pregunta ja ho havia preguntat la diputada Beltrán, i ho seguiran preguntant, perquè aquesta és la seva manera de fer política, reiterar-se en allò que vostès utilitzen després per fer el seu discurs polític. Perquè el que no els interessa a vostès és la transparència, el que els interessa a vostès és que a través del concepte de transparència puguin fer el seu discurs polític.

Avui ens tornen a presentar una nova interpellació que ens torna a posar sobre la taula la transparència o, en aquest cas, la manca *intencionada* de transparència, o, en tot cas, jo el que podria dir és aquesta intencionada interpellació per fer el seu discurs polític.

Al juliol vostès ja van fer una pregunta oral –si no recordo malament, també van presentar una interpellació– i ja se'ls va respondre com correspon. I no només se'ls va respondre com correspon, sinó que, a més a més, jo els vaig convidar a venir al departament i ensenyar-los com s'accedia al portal de transparència, on poden trobar tota la informació publicada, perquè, precisament, el que sí que té aquest departament és que posa la informació a disposició, no només de vostès, no només de vostès, que bloquegen els serveis administratius de la Generalitat fent nombroses preguntes –i després n'hi posaré exemples–, sinó que estigui a disposició de tothom, perquè la informació és de tothom, no només del seu partit.

Precisament, la intervenció de juliol era una interpellació sobre la desinformació i la falta de transparència en l'actuació del Govern de la Generalitat a l'exterior, i, precisament, en aquella interpellació van parlar absolutament de tot menys de transparència. És el seu *modus operandi*: utilitzen el concepte de transparència per incorporar el seu missatge polític. I avui n'hem tornat a veure un altre clar exemple:

vostès aprofiten la transparència per parlar de procés, per parlar de delegacions, per parlar de Diplocat, etcètera. Confonen els termes, i, per tant, el que fan, acaben fent, és devaluar, desvirtuar el concepte de transparència.

De fet, la moció subsegüent en aquella interpellació res tenia a veure amb transparència. Jo la convido a revisar-la. Se la llegeix i veurà que aquella moció que venia d'una interpellació sobre transparència no conté gairebé cap punt sobre transparència. I no només això: que dels vuit punts que contenia aquella moció, només en van aprovar dos, només van rebre el suport suficient en dos dels punts. Alguna cosa vol dir això. Facin la seva lectura, alguna cosa vol dir, perquè aquest Parlament representa la majoria de la ciutadania, i, per tant, si només obtenen el suport en dos dels vuit punts vol dir que la resta de grups parlamentaris discrepem del seu concepte de transparència.

Bé, avui ens tornen a fer una interpellació, en aquest cas sobre transparència. Què hem d'esperar d'aquesta interpellació? Vostès portaran aquesta interpellació a una proposta constructiva? Vostès utilitzaran aquesta interpellació per millorar, per aportar alguna cosa a la societat? Sap què passa? Que amb vostès no serveix de res debatre, no serveix de res discutir, perquè l'únic que fan és aprofitar allò que passa en aquest hemicicle per fer el seu discurs, el seu discurs polític. I sap què passa? Que aquesta oposició, aquesta manera de fer oposició, no serveix ni dona resposta als seus votants ni a la ciutadania en general. Per tant, fan un flac favor no només als seus votants, sinó a tota la societat.

Ara n'hi posaré un exemple. Les seves iniciatives acaben sent un bloqueig per a l'Administració de la Generalitat. Vostès, amb les seves iniciatives, saturen a través de preguntes escrites, saturen els serveis de l'Administració a través de les seves sol·licituds d'informació. Ho reitero, una informació que està publicada a través dels portals de govern, i que, un altre cop, la convido a visitar el departament i a explicar-li com es navega a través del portal de transparència.

Des del departament nosaltres hem respost 457 sol·licituds d'informació de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra –457. Sap quantes de Ciutadans, d'aquestes 457? Sap quantes n'ha fet Ciutadans? Quatre-centes cinquanta-sis; és a dir, totes menys una han estat iniciatives formulades per Ciutadans. I no només això, sinó que la majoria són repetitives –la majoria són repetitives–, i, per tant, no tenen cap mena de sentit. I la resposta acaba sent la mateixa per a la majoria de les iniciatives.

Per tant, ens diuen «la conselleria de l'opacitat». Una conselleria que respon a 457 sol·licituds d'informació en aquest exercici parlamentari jo crec que no és pas una conselleria de l'opacitat. Jo els ho vaig preguntar al juliol i ara els ho torno a preguntar, al juliol. Aquestes iniciatives per a què serveixen? Per a què els serveixen, a vostès? Serviran per fer algun tipus de proposta constructiva? Serviran per fer un impuls al Govern, que és allò que a vostès se'ls demana com a principal grup de l'oposició, que tant els agrada autoanomenar-se? Servirà per impulsar l'acció de govern, això? No servirà absolutament per a res. Això servirà simplement per omplir alguns dels titulars als diaris.

Insisteixo en el bloqueig a l'Administració pública. El Departament d'Exteriors té dues persones treballant exclusivament per a vostès, treballant exclusivament per a Ciutadans, responent a les seves preguntes. El 90 per cent de la seva jornada està dedicada a les seves iniciatives parlamentàries, a les seves preguntes. Vostès que sempre parlen de tanta bona gestió dels serveis públics, dels recursos públics, que en aquests plens de política general ens demanen prioritzar els recursos, vostès consideren oportú que el departament hagi de dedicar dues persones a respondre les seves preguntes, quan es podrien dedicar a fer moltes altres coses? Això, sens dubte, no és fer política; això, sens dubte, no és fer proposta.

Avui sí, avui ens diuen que el Govern vulnera el dret a l'accés a la informació pública i que aquesta setmana han fet una carta, una queixa, una carta per formular una queixa a la defensora del poble europeu. Bé, hi estan en el seu dret, només falta-

ria. Acompanyin aquesta carta de les peticions que han formulat i els expliquen que la major part d'aquestes peticions –de fet, totes– han estat respostes, i la major part són preguntes repetitives.

Jo li recordaré el reglament del Parlament: diu en el seu títol segon, que garanteix el dret d'accés a la informació dels diputats i diputades, però també recull uns principis rectoris, eh?, i que formen part del Codi de conducta dels diputats. Concretament l'article 14.1 diu el següent: «L'exercici del càrrec ha de regir-se pels principis d'integritat, honestat, transparència, diligència, austeritat, actuació desinteressada, responsabilitat i respecte als ciutadans i a la institució parlamentària.»

Integritat. Quina integritat vostès apliquen a les seves preguntes, quan sortint per aquesta porta les filtren a la premsa? Quin respecte tenen vostès per la institució parlamentària quan precisament fan un abús d'aquests mecanismes parlamentaris? Quina austeritat vostès mostren de cara a la gent del departament quan dues persones treballen exclusivament per a vostès? Això és l'austeritat? Això és el concepte que vostès tenen per austeritat?

Miri, jo els recordaré, ja els ho vaig dir el mes de juliol, i els ho torno a dir: la política és un servei públic, per això està concebuda la política, perquè doni aquest servei públic, perquè estigui a disposició de la nostra ciutadania i, per tant, cal exercir-lo amb responsabilitat, aquest servei.

El Parlament, avui, aquest hemicicle, sempre és la institució on es debat i es treballa per millorar la societat, no és aquella cambra que serveix per obstruir l'acció de govern, no és aquella cambra que serveix per obstruir l'Administració i, en definitiva, per obstruir el país.

Però bé, jo ja ho sé que avui amb aquests arguments no la convencerem –no la convencerem–, i per molta informació que els facilitem, no la convencerem. De fet, nosaltres no ens creiem la transparència i no fem bandera de la transparència, perquè realment no ho fem per vostès, sinó que ho fem per pròpia convicció, perquè nosaltres realment som transparents per convicció, perquè entenem que la transparència és un dels pilars fonamentals de qualsevol govern, d'un govern democràtic com el nostre. Perquè la transparència no només és rendir comptes amb alguns dels grups parlamentaris, la transparència és voluntat, la transparència és un valor imprescindible per a qualsevol sistema democràtic.

En tot cas, després tindrè oportunitat d'ampliar la meua intervenció, però el que li dic ben clar és que des del nostre departament, des del primer dia, no només des de que em correspon encapçalar el departament, sinó en altres temps, sempre hem fomentat la publicitat activa. Activa vol dir que no només és per a vostès, la publicitat. La informació és al servei de tota la ciutadania. Hem garantit sempre el dret d'accés a la informació i sempre hem garantit el dret d'accés a les dades obertes, i prova d'això és que durant la gestió de la pandèmia hem estat un exemple a l'hora de publicar les dades.

Per tant, no ens hem d'amagar absolutament de res, perquè ho tenim tot publicat, tenim publicades les dades sobre viatges, tenim publicades les dades sobre despeses, sobre contractació, sobre grups d'interès, sobre totes aquelles activitats que fem des del departament, cosa que probablement vostès no poden dir el mateix d'allà on governen, segur que no ho poden dir, perquè, de fet, vostès no són ni capaços de ser transparents amb els seus procediments interns com a partit.

En tot cas, i ja per acabar, precisament avui, en lloc de demanar transparència aquí, en aquest hemicicle, al Govern de la Generalitat, pot ser que demanin transparència a una de les principals institucions de l'Estat, que ha hagut de ser la justícia suïssa qui en demanés la transparència.

El vicepresident segon

Gràcies, conseller. Per a la rèplica, té la paraula la diputada Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, vicepresidente. Bueno, pues nada nuevo. No ha contestado usted absolutamente a nada, a ninguna de las preguntas concretas que le he hecho. Le he preguntado sobre su agenda como *conseller*, le he preguntado sobre el Diplocat, le he preguntado sobre las delegaciones en el exterior, qué agenda tienen, a qué se dedican, le he preguntado también sobre esos supuestos embajadores que tienen ustedes por el mundo hablando mal de España. Tengo más preguntas para hacerle, no ha contestado usted absolutamente ninguna. Además, ha reconocido usted aquí, y le doy las gracias también, que mi compañera Susana Beltrán se ha hartado a preguntarle, y que tengo yo que venir hoy aquí otra vez a preguntarle porque usted no contesta ninguna pregunta.

Por ejemplo, también, le quiero preguntar sobre la contratación de esos lobbies en el extranjero, que también hemos preguntado en varias ocasiones y que ustedes tampoco contestan. ¿A qué se dedican? ¿A qué se dedican? ¿A difundir mentiras, a comprar voluntades a favor de la causa? Espero, por favor, que en este segundo turno de intervención usted me conteste.

Le voy a dar también las gracias porque usted mismo ha reconocido el gran trabajo que hace mi grupo parlamentario, que somos el grupo que más propuestas presenta, y sí, que más preguntas hace a este Gobierno, porque es nuestra labor y, por supuesto, que lo vamos a hacer. Insisto, que no nos van a disuadir dándonos largas con las respuestas. Y cuanto más evadan ustedes contestar esas preguntas, más vamos a insistir nosotros. ¿Por qué? Porque detrás de esa falta de transparencia se oculta la verdadera acción de este Gobierno –la verdadera acción de este Gobierno–, que no es velar por los intereses de todos los catalanes.

Decía usted aquí que este Gobierno es «transparente por definición». Hombre, sí, este Gobierno es transparente, porque es que ni apenas se les ve; ni se les ve gobernando, ni se les ve defendiendo los intereses de los catalanes, ni se les ve gestionando esta crisis con la que está cayendo, señor Solé.

Me hace mucha gracia cómo usted alardea de esa transparencia del Gobierno cuando, insisto, le he puesto casos concretos. Por ejemplo, le ha hablado también del Departamento de Educación, que solamente me ha dado tiempo de hablar de los proyectos lingüísticos, pero es que también tenemos el tema de las escuelas adheridas a Òmnium Cultural, que, precisamente, esta semana en sesión de control hemos podido preguntar sobre ese tema, ¿y sabe por qué hemos podido preguntar? Porque se nos ha tenido que dar una pregunta extra del cupo que tenemos como grupo porque ustedes no dan esta información. Porque hace un año que venimos preguntando ya sobre estos centros que están adheridos a Òmnium, porque las familias tienen derecho a saber en qué se están gastando su dinero y a qué centros van sus hijos y qué políticas siguen esos centros. Que, por cierto, a raíz de esta pregunta, que sepa que muchísimas familias nos están preguntando si de alguna manera podemos averiguar si sus centros están adheridos o no a Òmnium Cultural. Es decir, no solamente les deniega la información a los diputados de la oposición, sino que también lo hacen a los padres, también lo hacen a las familias y, en definitiva, ocultan esta información a la ciudadanía. Ya está bien. A ver si nos contestan de una vez en lugar de ponerse tanta medalla aquí de transparencia.

Más temas en educación que, la verdad, claman al cielo. Associacions Federades de Famílies d'Alumnes de Catalunya ha tenido también que reclamar ante la Comisión de Garantía de Acceso a la Información Pública porque el departamento se negó a darles el listado de dotaciones de apoyo intensivo para la escolarización, que, como usted sabrá, esto es básico para la escolarización de alumnos con necesidades. O sea, ustedes se llenan aquí la boca hablando de la escuela inclusiva, pero la escuela inclusiva no funciona y por eso ustedes no quieren dar esa información, para que no sepamos las carencias que tienen también en este sentido.

Más ejemplos también de falta de transparencia. Por ejemplo, en el Departamento de Justicia. La señora Capella, que hace un ratito estaba aquí, en esta misma tribuna, alardeando de cómo cumple el Govern estrictamente las leyes. Oiga, por favor –por favor. Ya está bien. Mire, nosotros solicitamos..., por ejemplo, una de las preguntas que hicimos fue las visitas a los presos del *procés* de autoridades. Esta pregunta se la hice yo misma a la señora Capella por tierra, mar y aire: por escrito, oral en comisión, oral aquí en este Pleno y jamás me contestó.

Volvíamos otra vez a pedir amparo a la Mesa, se nos concedió. Se nos dio también la razón por parte del organismo de transparencia. Y aun así la señora Capella sigue ignorando ese derecho que nosotros tenemos y sigue sin darnos esta información. Y lo que nos dijo en última instancia fue que es que esto iba en contra de la protección de datos de carácter personal.

Pues, entonces, yo, hay cosas que no entiendo, porque, por ejemplo, el señor Torrent y presidente del Parlament sí que ha facilitado esa agenda de visitas al centro penitenciario de Lledoners. ¿Entonces aquí quién está incumpliendo con la Ley de protección de datos? Ya se lo digo yo: la señora Capella, que está incumpliendo con el deber de informar a esta oposición.

Más cosas. Yo..., no me va a dar tiempo, porque insisto que ustedes no paran de vulnerar nuestros derechos como diputados de la oposición. Ustedes son maestros en ocultar información. ¿Para qué? Pues para no sufrir las consecuencias de la justicia ni más ni menos –ni más ni menos. Y con esto lo que intentan tapar es la corrupción que siempre ha salpicado a este Govern y a los anteriores. Ustedes siempre han tenido esta manera de ejecutar. Lo que pasa es que no contaban con un problema, y ese problema tiene nombre y se llama Ciudadanos y vamos a seguir preguntado hasta que sepamos la verdad.

Gracias.

(Aplaudiments.)

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Per a la rèplica, té la paraula el conseller.

El conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència

Senyora Roldán, jo li he fet un oferiment avui: l'he convidat a parlar sobre la transparència d'una de les institucions d'aquest Estat i per la qual avui milers de persones estan aquí a fora al Parlament, i vostè ha fet silenci administratiu. Que és que hi ha transparència d'un color i transparència d'un altre color? Que és que no som tots iguals davant de la transparència i davant de la justícia? Que és que hi ha temes que vostès no volen tractar? És a dir, que hagi de ser la justícia suïssa qui posi transparència a una de les institucions de l'Estat a vostès no els preocupa? No els preocupa a vostès això?

Bé, jo no entraré en els temes que vostè ha exposat perquè, tal com li he dit, li hem respost des del departament d'una forma àmplia i no només a vostès, sinó perquè el nostre principi de publicitat activa és donar resposta a tothom, a tota la ciutadania, no només a vostès, que insisteixen en avaluar la seva capacitat de gestió com a grup de l'oposició a partir del nombre d'iniciatives que formulen i penso que aquest no és un criteri massa bo.

Ens ha insistit en el tema dels projectes lingüístics i no seré jo qui entri a debatre malgrat, com bé sap, el tema de l'educació és un tema que també em genera molt interès. Però el que sí que és cert és que vostès, a través de les seves accions, de les seves incursions en el Departament d'Educació i en els instituts, han generat una fractura; han generat una fractura als centres educatius i ho saben –i ho saben–, posant noms i cognoms de professors, de professionals, que fan cada dia bé la seva feina. I, per tant, des d'aquí un crit de suport a tot aquest col·lectiu, i més durant aquests dies.

També ens parla de Nacions Unides i sempre aprofita aquest faristol per dir que el Govern de la Generalitat ha comprat Nacions Unides per tal de que el seu grup de detencions arbitràries formulés un dictamen o un informe en el qual posava en qüestió el compromís de l'Estat o l'acció de l'Estat a l'hora de l'alliberament dels presos polítics. I ens diuen que l'hem intentat comprar. Vostès creuen que una institució com Nacions Unides es pot comprar a partir d'una aportació del Govern de la Generalitat? És que resulta que vostès posen en qüestió els cent cinquanta mil euros que potser ha aportat el Govern de la Generalitat en aquesta anualitat i s'obliden dels 1,6 milions d'euros que el Govern de l'Estat ha aportat a aquesta mateixa institució en aquest darrer any. Per tant, siguin coherents, siguin responsables i, quan demanin una informació, contrastin-la; contrastin-la, perquè moltes vegades se'ls veu el llautó.

Vostès aprofiten també la transparència per posar en dubte l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Miri, jo el que li puc dir és que l'acció exterior de la Generalitat és perfectament legítima. L'acció exterior de la Generalitat és reconeguda. I vostè em dirà: «Oh, hi ha una sentència...» Sí, és que resulta que la sentència del Tribunal Constitucional reconeix les competències de la Generalitat en dur a terme acció exterior, perquè l'acció exterior ens permet ser presents al món. El seu model de governança és mirar-se endins, mirar-se el melic i, per tant, no internacionalitzar-se, perquè els sembla que tot allò que fan està molt bé, però la manera d'entendre l'acció exterior del Govern de la Generalitat és estar plenament interconnectats.

I no només ho diem nosaltres, sinó que ho diu la majoria de ciutadania d'aquest país. La majoria de ciutadans d'aquest país, un 80 per cent dels ciutadans d'aquest país, demanen una acció exterior del Govern de la Generalitat forta; demanen unes delegacions fortes, que ens permetin interrelacionar-nos amb l'exterior. I precisament per aquest motiu, i aprofito l'avinentsa, la setmana passada vam presentar l'obertura de tres delegacions. Precisament en temps de complexitat, en temps de Covid, és quan ens cal posar el millor de nosaltres mateixos.

Per tant, no utilitzin la transparència per fer aquest discurs, perquè se'ls veu el llautó. Nosaltres, com a Govern de la Generalitat, com a Departament d'Acció Exterior, però també de Transparència, tenim la transparència com un dels pilars bàsics de la nostra governança. Vostès trobaran tota la informació al portal obert de la Generalitat, no només vostès, sinó tota la ciutadania.

I, per tant, jo, un altre cop, i finalitzo les meves paraules convidant-la a venir al departament i a través del portal podran veure tota aquesta informació que vostès demanen i que només utilitzen de forma reiterada per a fer discurs polític.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, conseller.

Debat general sobre la situació sanitària (continuació)

255-00015/12

A continuació, procedirem a la presentació i posicionament de les propostes de resolució subsegüents al debat general sobre la situació sanitària, tingut entre dimarts i dimecres. D'acord amb l'article 155.2 del Reglament, l'ordre de les intervencions i de les votacions de les propostes de resolució serà l'ordre de presentació al Registre. En acabar les intervencions, procedirem a la votació de les propostes de resolució, juntament amb la resta de votacions previstes per avui.

A continuació, per a la defensa de les propostes de resolució presentades, obrim un torn d'intervenció per un màxim de deu minuts per a cada grup parlamentari i cinc per als subgrups. Té la paraula en primer lloc, pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Jorge Soler.

Jorge Soler González

Bé, bon dia. Gràcies, senyor president. Diputades, diputats, alguns dels quals diran que m'enfado quan arribo a aquest faristol, però, sincerament, és que no sé si m'ho fiquen fàcil o volen que així sigui. Mai puc saludar els membres del Govern quan parlo de Salut, quan parlem del sistema sanitari, doncs, ni la consellera, ni el president en funcions, ni la senyora Budó... Doncs bé, segurament avui tenen interessos i accions més importants que parlar del sistema sanitari.

Però bé, tot i així, jo intentaré mantenir lo que pretenia dir avui, que és reconèixer que avui és un dia feliç, avui és un dia de satisfacció per a aquest Parlament, per al Parlament de Catalunya, avui és un dia important per a Catalunya i, indubtablement, avui és un bon dia per a Ciutadans, perquè Ciutadans demanava aquest Ple monogràfic per parlar d'actualitat sanitària, per parlar del que podia succeir en el tema del coronavirus. I això ho fèiem al juliol, demanàvem aquest Ple de forma urgent per poder debatre tot això i evitar, en la mesura del possible, que totes aquestes accions que havien de fer-se a Catalunya per minvar una mica el que era la segona onada; per exemple, amb l'entrada a les escoles, amb l'entrada de reincorporació laboral després de l'estiu..., ens agafés forts i cohesionats amb polítiques transversals de consens, comunes i acordades per tal d'evitar que aquests efectes fossin el menys terribles possibles.

Saben també vostès com està el sistema sanitari. És un sistema sanitari que ja està tensionat, i sempre ho està quan arriba l'hivern i, per tant és important alleujar en la mesura del possible el sistema sanitari de cara al que arriba, de cara a l'hivern.

En aquest sentit, jo crec que ens hem de felicitar, i per això la meua felicitat, doncs, veient que certament hi ha hagut aquest debat propositiu. Evidentment, i així us ho reconeixeré, és cert que en alguns moments del debat –com no crec que hagi de ser d'una altra manera– Ciutadans i altres grups de l'oposició hem estat crítics amb qüestions, assenyalant qüestions que creïem que eren importants a l'hora de representar la ciutadania. I jo crec que això s'ha de fer sense cap tipus de complex.

Per tant, sí, l'oposició ha de fer la seva feina; sí, l'oposició ha de preguntar al Govern el que consideri oportú, i crec que ningú ha de negar aquest dret a poder aportar les preguntes que considerin, com ha fet la senyora Roldán, i desitjo que així ho faci durant molt de temps, i crec que sí que és important que la premsa faci la seva feina, i per això els vam agrair aquesta labor de transparència. I això ho fem en totes les esferes de política. També ho farem, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, des del sistema sanitari. Aquesta és la nostra funció. I aquesta és la idea de continuar fent-ho. Indubtablement.

Dit això, celebrar que arribem i arribarem avui a grans consensos. Crec que això és un encert per a tothom, perquè és indubtable que hi ha molts temes a Catalunya que segur que ens separen, moltíssims, però també cal reconèixer, i en això filo el discurs habitual de la senyora Espigares –ella ho diu i ho reconeix–: és veritat, ens posem d'acord en molts de temes i és important que ho fem especialment en temes sanitaris.

Per tant, per això avui és un gran dia per a Catalunya, per això avui serà un gran dia també per al Parlament de Catalunya, perquè aconseguirem, doncs, en la mesura del possible, treure endavant la pràctica totalitat de les propostes de resolució que vostès han presentat, que també nosaltres hem presentat, i, per tant, serà un dia gran per millorar la construcció, per seguir donant suport al sistema sanitari en general.

És així que nosaltres hem presentat deu propostes de resolució, us les explicava l'altre dia. Algunes, doncs, van dirigides a reconèixer i a dignificar el reconeixement professional. Gràcies a tots els professionals que han treballat pel sistema sanitari.

Però, com vaig dir també l'altre dia, i avui em repeteixo, les gràcies són necessàries però les gràcies no són suficients. Hem de fer encara molt més per a tots i totes elles. Per tant, reconèixer i donar les gràcies a tots els professionals.

A banda d'afegir la condemna a les amenaces i agressions quan les reben els professionals sanitaris, lamentar especialment els contagis entre els professionals. Volem ampliar, tots, les plantilles de professionals. Cal revertir, per això, les retallades. Cal suplir aquelles necessàries absències dels treballadors en vacances o quan es posen malalts o per quarantenes i, per tant, cal anar a un model de consolidació de les plantilles de l'Institut Català de la Salut. Cal equiparar a l'alça els sous i tendir cap a la mitjana europea. I, finalment, dignificar també les situacions laborals com per exemple les dels metges residents, que ara mateix estan en vaga, o com tots aquells col·lectius..., ahir vam atendre Metges de Catalunya amb reunions en aquest parlament, que ens anunciaven properes vagues i, per tant, cal ajudar-los igualment i de la mateixa manera amb els treballadors, per exemple, doncs, del sistema de transport sanitari.

De l'atenció primària, n'hem parlat molt i sovint, i hi estem tots d'acord. Per tant, fem-ho d'una vegada efectiu. Reconeixem i agraïm el pilar fonamental assistencial de l'atenció primària? Sí, però cal recuperar consultoris locals, unitats de recolzament, serveis d'atenció continuada, que van ser tancats o que van veure minvat el seu horari. Cal reforçar plantilles, cal garantir, per exemple, les ràtios d'infermeria. Doncs sí, cal fer-ho. Cal millorar la disposició, doncs, de tests per millorar l'accessibilitat a les proves? Doncs, també. Cal donar un circuit d'accés ràpid, per exemple, als serveis d'atenció i servei mental? Doncs, sí, cal que ho fem. I cal que fem i establim millors relacions fluides entre la representació veïnal, entre les associacions de pacients i les entitats socials. Doncs, fem-ho. I cal, evidentment, donar compliment a moltes de les mocions i propostes de resolució que hem fet aquí, i també reconèixer la feina i la tasca de l'equip de Ciutadans, que també les ha impulsat.

Per a Ciutadans, la llista d'espera ha estat sempre una prioritat. Per tant, dotem amb un pla de xoc..., per evitar que se segueixin allargant les llistes d'espera, a tots els nivells: des de la primària a l'atenció especialitzada, als hospitals, a les consultes externes, salut mental, proves diagnòstiques, quiròfans, etcètera. Jo crec que hi estem tots d'acord: cal trobar eines específiques per aconseguir-ho.

Parlàvem fa un moment de transparència. Doncs sí, exigim, demanem, al Govern més transparència també al sistema sanitari. És superimportant, això. I cal treballar temes, per exemple, com el programa de prevenció del càncer de mama. L'altre dia ho deia: què estarà a passant ara mateix a Catalunya amb el càncer de mama, quan hi ha cribratges tancats? Fem-ho tots junts.

Dissabte commemorarem a Catalunya el Dia de la Salut Mental. Ho hem dit moltes vegades, cal que de veritat ens prenguem de forma seriosa el que està passant en la salut mental. Gràcies, diputada Navarro, per impulsar-ho. Tenim una proposta de resolució extensa precisament dirigida al que ja porta molt de temps, doncs, fificant-ho en l'agenda parlamentària, amb molt encert.

Sé que avui, doncs, algunes propostes no sortiran. En concret, nosaltres érem molt constructius en temes de vigilància epidemiològica, en temes d'augmentar llits d'unitats de cures intensives, de neteja, però sé que incloure en una moció temes de seguretat, per exemple donar i facilitar i millorar la seguretat dels Mossos d'Esquadra, donarà problemes. I si, a més a més, hi afegim aquells temes que saben vostès que ens han diferenciat, que és que quan algunes residències demanaven, imploraven, ajuda per millorar el sistema de neteja o de desinfecció i, en aquest cas, van demanar ajuda al Govern, en temes de l'UME; doncs, això sé que ens fracturarà, però nosaltres ho seguirem defensant.

També temes com la gratuïtat del 061. Ciutadans des del primer dia ho va demanar i estem, doncs, contents d'haver-ho aconseguit.

Finalment, temes de residències de persones grans. És importantíssim garantir els drets d'igualtat i no discriminació; garantir també la seguretat de les famílies en temes d'informació.

Diputades i diputats, jo solament tinc avui paraules de gratitud pels esforços que tots i totes hem fet per treure aquestes propostes de resolució endavant. Crec que estem en un moment important de consensos, especialment al sistema sanitari. Vull donar un missatge especial de gratitud als meus companys de feina, als diputats del meu equip i als assessors que treballen, doncs, de forma molt dura i intensa per aconseguir que aquesta feina arribi a bon port, com hi arribarà, n'estic segur, avui.

I, finalment, un missatge crec que importantíssim de no abaixar la guàrdia. I crec que hi hagi o no hi hagi, doncs, estats d'alarma; hi hagi o no hi hagi confinaments; hi hagi o no hi hagi entesa política per a situacions molt concretes; és important que sí que enviem un missatge d'especial cautela: residències, gent gran, pacients, gent malalta, vigileu moltíssim, perquè aquest hivern serà virològicament complicat i és important que tots i totes vigileu molt, i agraiu i agraiem moltíssim la feina dels treballadors sanitaris, que estaran sempre per cuidar-nos.

Moltes gràcies.
(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Marta Moreta. Endavant.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president, consellera, diputades i diputats. Inicío avui la meva intervenció com ho va fer la meva companya Assumpta Escarp, tenint un record a les víctimes de la Covid-19, a les famílies i als amics, i fent un clar reconeixement als esforços dels professionals que lluiten cada dia per combatre aquesta pandèmia.

Avui tenim l'oportunitat de parlar un altre cop de salut. En els tres plens específics que s'han fet, el Grup Socialistes i Units per Avançar ha presentat propostes de resolució, moltes d'elles aprovades. També ho farà en aquest Ple abordant la urgència de la pandèmia, propostes de retorn a la normalitat assistencial o atendre els professionals.

Tots estarem d'acord que l'objectiu és aconseguir un sistema sanitari més fort, que englobi tot el seu conjunt amb mesures econòmiques, d'investigació i de recerca; amb mesures socials, avenços tecnològics i mecanismes que reforcin el sistema de salut en general. Fa vuit mesos que vivim una pandèmia devastadora i és evident que s'ha hagut de reorientar, programar i adaptar el sistema a les greus conseqüències de la Covid.

Però no és menys cert que fa deu anys que els governs independentistes han retallat de forma sistemàtica el nostre sistema sanitari i han deixat una estructura molt precaritzada, dèbil i amb moltes mancances. No només no s'ha recuperat el nivell d'inversió en polítiques socials, sinó que s'han retallat més de 3.000 milions d'euros en salut, la qual cosa suposa una reducció del 27 per cent.

Pensen convocar els grups parlamentaris per establir el pacte de salut que proposava el president Torra, consellera? Necessitem un pacte, necessitem pressupostos, necessitem professionals, necessitem primària i necessitem enfortir la pública. Consensuem, parlem, i a partir del document dels experts, però no només amb aquest, arribem a acords.

Estem a quatre mesos d'unes eleccions i els ciutadans i les ciutadanes no pensen en qui guanyarà, pensen i pateixen per la seva salut, pel seu entorn, per si podran anar a treballar o anar a l'escola i com cuidaran els més grans.

Estem a les portes d'una altra vaga de metges i metgesses, aquesta vegada de la primària. Vivim la vaga dels MIR. Han començat una vaga de treballadors i treballadores del transport sanitari. Què més ha de passar? Aquest és el seu estil, la negació de la transparència i el diàleg, la negació del consens per la salut i el benestar dels ciutadans.

I parlant de transparència: no pensin que no ens recordem del contracte de Ferrovial, gairebé 18 milions d'euros. Quina vergonya. Ho saben, que la gent que truca al 061 no tenen resposta? Recorden les seves pròpies paraules que deien: «Deixarem sense efecte el contracte de Ferrovial que opera a través de l'empresa Ferroser.» On són els rastrejadors? Des del mes de juny que ressonen les paraules de la consellera Vergés: «Estem estudiant com es pot revertir el contracte amb Ferrovial.» I aquí estem. Aquestes paraules se les ha endut el vent. I mentrestant l'empresa Ferrovial ha acomiadat, a data de 31 d'agost, tots els seus eventuals del 061. Hi ha tal col·lapse del telèfon d'emergència que cada dia es perden mil trucades telefòniques. Sap que tenim avui un sistema cada dia més inaccessible. La primària està desbordada i encara esperen els reforços. Això, consellera, és un desori.

Els professionals no aguanten més, estan cansats. Cansats de promeses, la bona voluntat se'ls acaba. El món sanitari viu una onada d'estrès laboral continuada. Hi ha una verdadera situació de col·lapse perquè s'ha quadruplicat la feina. Qui cuida de la salut dels professionals, consellera?

Estan farts, farts de tantes promeses. I si no, llegeixi's la carta que ha arribat avui a la conselleria d'una metgessa de primària. Hi ha manca de previsió de contractacions i, per això, com bé saben, no es descarta una convocatòria de mobilitzacions dels professionals de la infermeria. Ho saben que els sistemes informàtics del sistema sanitari no funcionen? Saben que hi ha metgesses i metges que han de passar els contactes Covid d'una base de dades a l'altra perquè no estan lligades ni coordinades? Ja hauríem de tenir un sistema digital integrat, sobretot en la primària. La burocràcia es menja les hores per sobre de la tasca d'atenció dels pacients.

Avui el meu grup parlamentari torna a presentar un seguit de propostes de resolució que tenen com a eix vertebrador les necessitats econòmiques del sistema sanitari, sense deixar de banda els projectes de recerca en salut que han de permetre la continuïtat d'aquests grups, destinant-hi, evidentment, almenys 15 milions d'euros.

O com ja comentava, els greus problemes detectats en l'empresa Ferrovial, i per això proposem obrir un expedient informatiu i determinar-ne responsabilitats.

També s'ha d'establir un marc de negociació estable amb la presència de CatSalut amb la plataforma de metges interins residents per avançar en la millora de les seves condicions de formació, laborals i també retributives, i s'ha d'incrementar la ràtio d'infermeria per apropar-nos als percentatges de la Unió Europea. I tot això no serà possible sense destinar-hi els recursos econòmics suficients.

Les nostres propostes es detenen especialment en la primària, i per això s'hi plantegen una bateria de proposicions com la reobertura dels centres d'atenció primària i els consultoris locals d'arreu del territori que encara resten tancats. O recuperar la presencialitat en els centres d'atenció primària per al seguiment de la cronicitat i de l'atenció d'altres patologies no Covid.

És necessari en atenció sanitària realitzar un estudi de llistes d'espera per prioritzar aquelles intervencions i proves complementàries que hagin estat ajornades per la Covid, els pacients amb més risc. I no oblidem la salut mental, perquè és imprescindible fer un programa específic de seguiment de l'afectació i les conseqüències emocionals de la gent gran, efecte de la pandèmia i de la solitud que provoca l'aïllament.

Hem de construir un nou sistema de salut, i per això ens cal establir els mecanismes organitzatius i de coordinació necessaris per poder realitzar una atenció social i sanitària que tingui la persona en el centre i que garanteixi l'atenció al llarg de la seva vida. A més, s'hauria d'establir i prioritzar un sistema que ens permeti treballar amb els millors mecanismes de finançament.

Sobre la transformació digital del sistema sanitari m'hi aturaré més pausadament. Perquè es fa del tot necessari presentar com a projecte de finançament europeu la transformació digital del sistema sanitari català, avançant cap a l'ús de la telemedicina en projectes digitals intersectorials entre els àmbits de salut i social.

I, consellera, hem de posar en marxa d'una vegada per totes l'aplicació Radar Covid. Tan complicat és? Si som l'única comunitat que no s'ha posat en marxa, és que no ho podem entendre...

I sobre el sistema residencial social i sanitari, s'ha de procedir a la clarificació dels nombrosos protocols existents per la prevenció de nous brots de la Covid-19 en l'àmbit de les residències de persones grans i persones amb discapacitat. S'ha d'aclarir quines són les condicions per rebre visites dels familiars, l'aïllament i trasllat de residents tant a la residència com a l'hospital o als centres sociosanitaris. O saber amb claredat quins són els criteris d'admissió de nous ingressos. La formació continuada als i les professionals, i l'emmagatzematge i ús del material d'autoprotecció.

I voldria acabar amb algunes de les propostes que presentem també sobre la millora de la coordinació de la gestió de la Covid-19 als centres educatius amb els ajuntaments. Perquè s'ha de millorar la coordinació entre el Departament de Salut i els diferents ajuntaments. I s'ha de poder garantir que cada govern municipal conegui en temps real o un màxim de 24 hores els centres educatius i els grups i alumns i professorats en quarantena o en aïllament, així com els casos positius detectats en l'àmbit educatiu. S'ha d'incorporar el programa Traça Covid al camp del municipi on pertany cada centre educatiu registrat per facilitar la difusió de la informació.

Diputats i diputades, prevenir, detectar, testar, seguir, aïllar, quarantena, amb consens, amb diàleg i transparència. Aquesta és una de les prioritats per vèncer aquest virus.

Ja els anunciem que votarem en contra de totes les propostes de resolució dels grups parlamentaris que donen suport al Govern. Perquè ni que les votéssim, no les porten, no les compleixen. Per tant, les votarem en contra. Aquest és un Govern que menysté les resolucions que s'hi aproven. Estem cansats. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Acabo. No ens mereixem aquest executiu trencat de fa mesos que està en cursa electoral i que no dialoga ni acorda i segueix confrontant sense cap benefici per a Catalunya.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Santi Rodríguez. Endavant.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, president. Conselleres, diputats i diputades, estem al final de legislatura. Nosaltres desitgem i esperem que també sigui un final d'etapa. Però, a més a més, estem amb un Govern en funcions que durarà quatre mesos, perquè vostès han decidit que en comptes de durar els vint-trenta dies que seria lo normal que durés un govern en funcions davant d'una convocatòria electoral, en aquest cas havia de durar quatre mesos. Per tant, tenen les seves funcions limitades i estem enmig d'una pandèmia i amb uns problemes en el sistema sanitari importants, que ja arrossegàvem d'abans, però que s'han agreujat amb aquesta pandèmia.

Per tant, nosaltres hem optat per fer unes propostes de resolució senzilles –senzilles–, que expressen principis i que expressen els elements principals dels problemes que pateix el nostre sistema sanitari, i que nosaltres entenem que són els problemes principals.

Hem presentat –i crec que ha estat comú, també– una proposta de resolució per reiterar l'agraïment a tot el personal que ha treballat de forma intensa contra aquesta pandèmia durant els primers mesos, però que ho continua fent ara i de forma també intensa. Hem presentat, també, una altra proposta de resolució fent referència al treball que ha fet el comitè d'experts amb el document de les trenta mesures per enfortir el sistema sanitari.

Demanem al Govern que, d'alguna manera, l'assumeixi, l'estudii, el treball –ens consta que ho estan fent–, però creiem que era una bona cosa expressar el posicionament del Parlament amb l'agraïment al treball elaborat per aquest comitè d'experts.

I, a partir d'aquí, parlem de problemes concrets i puntuals com, per exemple, el del 061, que ja s'ha comentat. És fonamental prendre les mesures a curt termini i amb la vista mirada a mitjà termini, també, perquè no ens torni a passar el que ens ha passat amb relació al 061. És necessari prendre mesures, també, pel que fa a l'atenció primària.

Convé que no ens oblidem de l'atenció especialitzada i que no ens oblidem de les llistes d'espera, ni de les dades per poder saber com estan evolucionant ni de les mesures que cal prendre per evitar que el deteriorament que ha patit, fruit de la situació que hem viscut, es continui prolongant en el temps. I, per tant, siguem capaços d'aturar aquest deteriorament de les llistes d'espera. I, en tot cas, si és possible, i tant de bo que sigui així, intentar recuperar part de l'activitat que s'ha perdut durant aquesta pandèmia.

També fem referència a la situació dels facultatius, fem referència específica, concretament, en el cas dels MIR, que és una qüestió que ens ocupa ara, però també fem referència al reial decret del Govern de l'Estat que diu que metges sense especialitat i sense plaça de residents, doncs, per poder fer les especialitats puguin ser contractats. O que d'altres sense títols homologats també puguin ser contractats.

Nosaltres creiem que la solució no passa per aquí, sinó que, en tot cas, la solució passa, per un costat, per ampliar el nombre d'oferta de places MIR, per formar més especialistes, que són els que necessitem a la sanitat pública, i, per una altra banda, agilitzar també els tràmits d'homologació dels títols d'especialista d'aquells titulats extracomunitaris que estan esperant aquesta homologació.

Fem referència, també, a l'atenció sociosanitària necessàriament, a l'atenció social i a la part sanitària que requereix tot el món de les residències per l'impacte que ha tingut aquesta malaltia en els residents i en les persones grans. I, des del punt de vista, també, propositiu, els demanem no que prenguin decisions, sinó que avaluin la possibilitat que aquests establiments sanitaris que tenim distribuïts per tot el territori equitativament i que són 3.200 liderats per professionals sanitaris puguin participar d'una forma més intensa, com ja ho han fet en el passat amb la tasca que ens ve en el futur, en els cribratges o en tasques de vacunació.

I acabo amb dos reflexions més generals que orienten d'alguna manera el posicionament a la resta de propostes de resolució dels grups. Una primera. Per tal de garantir la salut pública, nosaltres sempre hem estat partidaris de que s'han d'utilitzar tots els recursos disponibles. I això significa utilitzar tots els recursos de la sanitat pública, però també els recursos de la sanitat privada. En aquest sentit, nosaltres no tenim cap complex en dir que això ha de ser així i que valorem positivament la participació i el concurs de la sanitat privada per garantir la salut pública del conjunt de la ciutadania.

I un segon element. Nosaltres hem insistit moltes vegades en que el Govern de la Generalitat ha de fer esforços pressupostaris per tal de millorar els pressupostos de salut. Per què? Perquè som conscients que són necessàries reformes importants en el sistema sanitari. Però són importants de forma estructural. És a dir, no són importants ara, avui, perquè hi ha una pandèmia. No, són importants avui, demà, l'any que ve, l'altre, l'altre i l'altre. Per tant, són reformes estructurals, i per fer reformes estructurals no podem utilitzar recursos conjunturals que venen, per exemple, pel Covid, o que puguin venir de fons europeus o que siguin –acabo de seguida, president– o que vinguin de l'endeutament; han de ser recursos, també, estructurals. Per això és imprescindible que el Govern faci un esforç en aquesta matèria.

El president

Gràcies. Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula ara la diputada senyora Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Gràcies, president. Conselleres, diputats i diputades: la pandèmia de la Covid-19 i la crisi sanitària, econòmica i social que ha provocat han fet de la resposta dels governs d'arreu del món reptes complexos. Això s'ha repetit en aquest faristol moltes vegades, des del mes de març. Però no per això deixa de ser important que ho tornem a dir. Des d'aquí, volem tornar a mostrar la nostra felicitació i gratitud a tots els professionals sanitaris per la seva tasca incansable en tot aquest temps i que han complert amb escreix tota una assistència sanitària de molta qualitat.

Ara bé, a Catalunya, aquesta pandèmia l'hem entomat havent de fer front, primer de tot i com sempre, a la pulsó recentralitzadora de l'Estat espanyol, que no és capaç de reconèixer que els problemes de les persones se solucionen molt més bé des de la proximitat i des del coneixement. Amb això, hi podem comptar sempre. I per més proclames del *Gobierno de coalición progresista* que haguem hagut de sentir, la LOAPA, en aquest cas pandèmica, ha vingut per part de l'esquerra. I també, per descomptat, ha jugat un paper i un rol vergonyós el braç judicial de l'Estat, sempre disposat a servir els interessos de la unitat d'Espanya en contradicció amb la defensa dels drets fonamentals de les societats democràtiques.

La inhabilitació del president Torra al mig de la gestió d'una pandèmia que ha posat en escac el món sencer no és només una vulneració gravíssima dels drets civils i polítics dels catalans i catalanes, sinó també una irresponsabilitat majúscula. Han inhabilitat un president que porta des del mes de març deixant-se la pell per salvar vides i l'economia catalana. Quina vergonya tan gran un Estat que actua així. Per això, i en aquest debat monogràfic sobre la Covid, vull donar una vegada més les gràcies al president Torra en nom de tot el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

I ara sí, entrant al gruix de les propostes de resolució, el meu grup parlamentari, com ja saben, n'ha presentat quinze, conjuntament amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i dos de pròpies, que hem elaborat amb la voluntat de poder teixir grans consensos en aquest Parlament en l'àmbit de la salut i que pensem que és el que la ciutadania d'aquest país mereix en aquest moment.

Revalorem, perquè hem estat els primers de reclamar-ho, a l'Estat espanyol, la governança descentralitzada, al més descentralitzada possible. Ho he dit al principi de la meva intervenció, perquè des de la proximitat es disposa de més coneixement real de les necessitats dels ciutadans i, com manifestem a la proposta de resolució, així és com podem proporcionar una resposta molt més acurada.

Per això, també fem una crida a continuar col·laborant, i com es fa, amb les administracions municipals i supramunicipals, agents socials i altres institucions que constitueixen part imprescindible de l'actuació sanitària amb l'objectiu de donar una excel·lent resposta als nostres ciutadans i ciutadanes.

També som conscients que la gestió d'aquesta pandèmia fins ara ens deixa una sèrie de coneixements i d'aprenentatges que cal que els puguem incorporar per poder, doncs, actuar molt millor. Per això, volem ara elaborar una agenda de transformació del sistema sanitari que tingui en consideració les trenta propostes recollides en el document del Comitè d'experts per a la transformació del sistema de sistema públic de salut i altres que han fet arribar del sector sanitari i social, sobretot d'aquells que són al peu del canó, per enfortir el sistema de salut.

Som conscients que vivim una crisi sanitària, i també vivim una crisi climàtica que també té conseqüències per a la salut dels nostres ciutadans. Posem èmfasi en aquesta qüestió, perquè creiem que cal posar en el centre de la planificació de les po-

lítiques del Govern la promoció de la salut i l'impacte de molts condicionants cap a aquesta, com l'emergència climàtica, el sobrepès, la desnutrició i l'envelliment.

També fem un reconeixement a la feina dels professionals de l'atenció primària, punta de llança que el sistema de salut, i no és un reconeixement buit. Volem una sanitat de proximitat. És per això que volem augmentar els recursos humans, materials i tecnològics per fer front a la demanda creixent en aquest nivell assistencial, reprendre l'atenció presencial als CAPs i consultoris i mantenir l'atenció primària en residències. I evidentment no parlem només de primària, reconeixem la tasca de tots els professionals del sistema sanitari, garants d'una atenció a les persones de qualitat. Reconèixer la seva tasca és, per sobre de tot, garantir els seus drets laborals i les seves condicions de treball i donar-los tot el suport. I això també ho traslладem a les condicions laborals dels treballadors del transport sanitari o del MIR, a qui donem ple suport en les seves demandes.

Fora de l'àmbit sanitari, destaquem també la tasca dels docents en la tornada de l'escola. L'escola, al nostre país, és garant de cohesió social i no podem permetre'ns en un moment com aquest res que no sigui el seu funcionament òptim. Necessitem escoles obertes i segures, per això també hem presentat propostes en aquest sentit.

Ara bé, també posem el focus en l'Estat, en el sentit que ha de garantir la vigència dels ERTOS fins al juny del 2021 i ha de reforçar necessàriament el SEPE i donar sortida a les prestacions pendents i solucionar les moltes errades que deriven en problemes econòmics per a moltes famílies. Cal, també, en l'àmbit de la conciliació familiar, que es reguli d'una vegada la baixa per incapacitat temporal a les persones treballadores amb infants menors a càrrec en edat d'escolarització quan hagin de romandre a casa per quarantena, com ha reclamat en aquest Parlament moltes vegades el president Torra.

També, Junts per Catalunya hem presentat una proposta de resolució que posa de manifest allò que és un consens majoritari a la societat catalana: la recerca. La recerca és un puntal bàsic a l'hora d'afrontar la crisi sanitària; la recerca és una política social i econòmica. Volem incentivar-la, i això es tradueix en fons provinents de pressupostos per poder, per exemple, avaluar els danys psicosocials que ha causat la Covid-19, amb quelcom importantíssim.

I, per últim, i per nosaltres importantíssim, també, posar el focus en com ha afectat la situació provocada per la pandèmia en el dret en les dones. Durant el confinament es va produir un augment del 88 per cent en les trucades al telèfon d'atenció contra la violència masclista per l'obligació de conviure amb l'agressor i la impossibilitat de contactar amb altres persones. Una situació gravíssima. En aquest sentit, fem una proposta que recull el prec per garantir la seguretat de les dones amb tots els recursos necessaris, millorar les xarxes de suport i reforçar els recursos d'acompanyament, així com que es garanteixi el dret a l'accés de serveis de salut sexual i reproductiva.

Aquesta, doncs, seria una síntesi de les propostes que portem a l'aprovació i senzillament tancar la feina que ha fet el diputat Lluís Guinó.

Amb tot això gràcies a tothom pel debat i pels consensos a què espero que s'arribi. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, que la paraula diputada senyora Marta Ribas. Endavant.

Marta Ribas Frías

Bon dia, conselleres, diputats i diputades. Mirin, nosaltres no creiem que avui sigui un gran dia, estem frustrats per aquest Ple: frustrats pel debat tingut dimarts i dimecres, amb zero autocrítica del Govern i amb poca proposta de fons en general i frustrats també especialment per les resolucions amb què el tanquem. I em refereixo especialment a les dels grups de suport al Govern.

Tenim ara mateix tres processos de vaga en marxa: la dels MIR, la que comença avui del transport sanitari i la convocada per a la setmana vinent de metges i metgesses de l'atenció primària. Tres conflictes que expressen tres grans dèficits del nostre sistema sanitari, que ja existien abans de la pandèmia però que ha esclatat del tot o s'han fet més grans amb el coronavirus.

D'una banda, les precàries condicions laborals de bona part del personal del sistema, fins al punt que estem expulsant els professionals en comptes d'atraure'n. De l'altra, l'efecte de les retallades, especialment a la primària i a la base del sistema, que ja era dèbil, però que ha estat especialment debilitada en els darrers anys. I de l'altra, l'efecte de la mercantilització dels serveis. És el cas del transport sanitari, en el seu gruix, contractat a empreses mercantils amb ànim de lucre que no tenen cap escrúpol en escatimar sous o condicions de seguretat laboral en situacions com la del coronavirus per no deixar de tenir guanys.

Avui els grups de suport al Govern comencen les seves propostes conjuntes amb una resolució sobre aprenentatges assolits –és el títol de la resolució–, en la gestió de la pandèmia, s'entén. No hi apareix res ni sobre condicions laborals, ni sobre primària, ni sobre els models de gestió en aquests aprenentatges assolits.

Segona resolució: com enfortir la salut pública. I hi inclouen un punt de fer un nou projecte –ara ho han corregit, «avantprojecte», és igual– de contractació pública on expliciten que també és per als serveis de salut. Tota una declaració de principis. Una nova llei Aragonès. Ja els ho vam dir en el debat de la llei Aragonès, que es va tombar en aquest Parlament i els ho direm tants cops com calgui: el que cal primer és reforçar la gestió directa; després, fer una llei de concertació perquè allò que no es pugui fer justificadament des del sector públic es pugui fer amb concertació, però, sobretot, el que cal amb aquestes dues potes principals i primeres, al nostre parer, és desmercantilitzar els serveis públics.

Vostès, res en les propostes de revertir externalitzacions, res de regular concertació; no en diuen res. En canvi, sí una nova llei de contractes. Tampoc han après aquesta lliçó.

Mirin, amb aquestes conclusions o aprenentatges assolits i propostes per reforçar la salut pública amb què comencen tota l'estructura de les seves propostes, és natural que a la seva darrera proposta de resolució, que es titula «Reptes compartits de futur», tampoc diguin res sobre la manca de professionals o sobre la necessària millora de condicions laborals o sobre el model de gestió de governança.

Serem benèvolos i valorarem la resta de punts que plantegen en aquesta darrera resolució sobre reptes de futur i que sí que són compartits, i ens hi abstindrem. Però, evidentment, en les dues primeres, els votarem en contra.

I ja que estem fent aquesta petita explicació de vot, els avanço que els aprovarem la majoria de les reclamacions que fan al Govern de l'Estat, aquelles que fan de propostes justes i que compartim. Però un cop més ens demostren com d'ambiciosos i de concrets arriben a ser quan es posen a demanar coses al Govern de l'Estat i que poc que ho són quan es tracta de fer-ho al seu Govern, quan, a més, és a qui pertoca com a grups parlamentaris que són del Parlament de Catalunya de controlar i de proposar-li coses al Govern de la Generalitat en aquesta cambra. Un pèl cínic, tot plegat.

Com a exemple, la proposta número 10 –important–, en què fien tota la solució a l'infrafinançament del sistema sanitari català a que es cobreixi a partir de transferències des de l'Estat, ni una sola frase o proposta en què assumeixin que també hi ha marge per cobrir amb capacitat fiscal pròpia. Sincerament, és la màxima mostra de dependència d'un govern que es reivindica independentista.

Respecte a les propostes dels altres grups, aprovarem la majoria, excepte aquelles que clarament confrontem en models, especialment algunes del Grup de Ciutadans o del Partit Popular.

Permetin-me una petita defensa de les nostres propostes, que, bàsicament, les vam defensar en el debat del dimarts i en el debat del dimecres, coherents amb tot allò que ja vam fer d'aportacions constructives en aquell debat, constructives amb crítica de fons. Són propostes per transformar des de l'arrel els problemes que ja patia el sistema sanitari públic a Catalunya i que s'han agreujat amb la pandèmia. Propostes que aborden que calen més recursos. Tenim un l'infrafinançament i per això cal plantejar totes les vies d'on treure'ls, totes; no obviar-ne unes i triar-ne només unes altres.

Cal dignificar les condicions laborals d'aquelles i aquells que ens cuiden i atendre les reivindicacions dels que ara ja les estan fent també al carrer. Cal clarificar la gestió del sistema i garantir un control públic i efectiu de tots els serveis i recursos. I fem proposta concreta, en aquest sentit. Ens cal reforçar les polítiques de salut pública, evidentment, les de salut mental –també fem propostes– i una veritable coordinació dels sistemes de salut i social. I ens cal capgirar estructures, prioritats i usos perquè l'atenció primària i comunitària sigui l'eix central del sistema.

Permetin-me un incís concret, també inclòs en les nostres propostes, i és que, ara i avui, això de fer l'eix central del sistema la primària vol dir ja posar tot el que calgui per reobrir tots els caps i consultoris locals, per recuperar l'assistència presencial en condicions, amb garanties, amb seguretat, evidentment, però recuperar-la, i els horaris d'atenció previs a la pandèmia i previs a les retallades.

Tenen gent reclamant-ho arreu del territori, reclamant-ho amb recollides de firmes, amb concentracions, amb mocions locals. Tot el nostre suport i reconeixement especial a tota aquesta gent que s'organitza, s'autoorganitza i reclama pel seu CAP, que és el seu patrimoni. El patrimoni de la gent és els nostres serveis públics, són els nostres serveis públics. I un reconeixement, si ens permeten, com a mostra de tota aquesta ciutadania a Catalunya que s'organitza, als usuaris del CAP del barri de Bonavista de Tarragona, que faci fred, pluja o calor, cada divendres des del mes de juny estan reclamant recuperar l'atenció vint-i-quatre hores al seu ambulatori i que aquest estiu han patit situacions greus de sensació de desatenció.

Una última reflexió. Dues últimes reflexions. Difícilment aquest Govern complirà tot el que aprovarem avui, no només perquè estan en funcions, sinó perquè en el que han fet durant tots els darrers anys es demostra que, per costum, no compleixen el que s'aprova en aquest Parlament. I com a mostra un petit botó, d'aquells que per petits, per tant petits, indignen. En el punt 2.e de la primera resolució del Grup d'Esquerra Republicana, en aquest cas d'Esquerra Republicana, diuen: «Vetllar perquè les màquines expenedores ubicades en serveis públics, especialment els vinculats amb la salut, només continguin productes saludables.» Mirin, no sé quants mesos –anys– fa que vam aprovar amb una moció del meu grup parlamentari aquest punt i molts més, molt més gruixuts, per promoure l'alimentació saludable. Ni això s'ha pogut complir? Que no hi hagi aliments no-saludables en les màquines expenedores als serveis públics relacionats amb la salut? Ni això no s'ha pogut complir?

Ha estat un ple frustrant. Molt d'enfortir aquest sistema que expulsa professionals, que expulsa la ciutadania cap a la privada i molt poc o gens de transformar realment aquest sistema. Però per intentar que d'aquí almenys en surti alguna cosa bona, entenem que no es complirà tot el que avui aprovarem, més enllà de tot el que avui votarem d'aquí a una estona, els demano, consellera, d'urgència dues coses –d'urgència. La primera, seguim a negociar com a responsables polítics amb els representants d'aquestes tres vagues que tenen en marxa al sector sanitari del país. I deixin d'amagar-se darrere de negociadors nefastos i que no mostren cap voluntat d'acords.

I una altra petició d'urgència: la primària no aguanta. Els professionals de la primària no aguantaran una nova onada de la Covid. Si no hi ha transformació en marxa, que no n'hi haurà, ni cap aposta radical, que vol dir d'abordatge des de l'arrel dels problemes, com a mínim, evitin que la primària s'ensorri del tot. La base del

sistema està fent aigües i no aguantarà aquest hivern, ens diuen els seus professionals. Per tant, si us plau, facin tot el possible, tots els reforços possibles a la primària amb urgència, perquè ens cau tot el sistema, si ens cau la seva base. I després serà molt difícil reconstruir sobre un terreny pantanós en què les bases ja han caigut.

El president

Gràcies, diputada. En nom ara del Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el diputat senyor Vidal Aragonés. Endavant.

Vidal Aragonés Chicharro

Avui és una de les diades dels Països Catalans, 9 d'octubre, Diada del País Valencià, i nosaltres volem recordar el que és la característica d'aquest any de la Diada del País Valencià que és, per una banda, o més clar, la característica en el context que es dona que és, per una banda, la pandèmia, però, per una altra banda, també la memòria; memòria de fill roig i fill quadribarrat que molts van voler; de fet, van assassinar, però que volem recordar. Assassinat Miquel Grau, militant del moviment comunista; assassinat Guillem Agulló, militant independentista –gràcies, Carme i Guillem i família per mai oblidar la vostra lluita–, i assassinat Davide, militant antifeixista.

Alguns i algunes també vam veure com després l'aparell de l'Estat espanyol acompanyava aquesta repressió, o fins i tot abans en uns casos, en uns altres casos durant i en altres casos després, aquells que van ser els subjectes actius dels seus assassinats, que va ser l'extrema dreta. Alguns fan política amb l'assassinat. Nosaltres volem fer política en vida i per la vida. I d'això és l'objecte també d'aquest monogràfic que estem tenint, de vida i de vida digna. No podem tenir sanitat pública de qualitat, o a l'inrevés, no podem tenir vida digna, si no tenim una sanitat pública de qualitat.

Què estem plantejant, nosaltres? No amaguem res. Per tenir aquesta sanitat pública de qualitat, necessitem, en tot cas, revertir el model i, per tant, tenim tres propostes de resolució. Una primera que diu pel «conjunt de la sanitat pública, gestió cent per cent pública i provisió cent per cent pública». També ho plantejarem per a les residències de gent gran i també ho plantejarem per al transport sanitari. Consellera, avui tenim convocada vaga del transport sanitari. L'altre dia li deien que potser vostè no era la causant de la vaga, però pot ser part de la solució i si no assumeix que és part de la solució, acabarà sent part del problema. I, per tant, li demanem expressament que s'hi impliqui. Ho demanem així en una proposta de resolució.

També tenim una altra vaga, que és la dels i les MIRs, aquells que ja són present de la nostra sanitat i que seran futur i que, per tant, no poden continuar sent treballadores mileuristes, treballadores sense descans, treballadores sense formació. I li demanem expressament i és objecte de la proposta de resolució, que el departament incorpori al procés de negociació una persona per representar el departament. I pensem que això ho votaran tots els grups d'aquesta cambra i també els grups de govern, no podria ser d'una altra manera.

Tercera vaga que ens trobem, la de metges i metgesses, l'essencialitat del que és el sistema sanitari públic, el conjunt de treballadors i les treballadores. Si aquests col·lectius els estan dient tot això, evidentment és que ens trobem una sanitat absolutament col·lapsada. I li demanem també, consellera, si no hi ha solucions sobre això, solucions clares i actives, el que trobarem –fruit dels efectes de la pandèmia i fruit de l'abandonament i la degradació de la sanitat pública– serà un col·lapse encara molt més gran del que hem patit en els darrers mesos.

Nosaltres fem propostes de màxims, però també fem propostes d'aquelles que considerem que són de mínims i urgents. Apostem essencialment per la primària per donar solucions i fem una proposta de resolució on diem d'on s'han de treure els calés. I diem: «Augmentem la tributació de l'IRPF a qui cobra més de seixanta mil euros.» Estem en crisi. Qui cobra més de seixanta mil euros pot contribuir solidà-

riament a la societat en allò que és essencial, que és la sanitat i que és la primària a la sanitat pública i, per tant, diem d'on es treuen els calés i on s'han de posar d'una manera emergent.

També diem, hi ha dos altres àmbits en els quals s'ha d'actuar amb màxima celeritat. El de les llistes d'espera, no podem encara augmentar més les llistes d'espera –proposta de resolució al respecte–, i diem: i això ve acompanyat de la mà –proposta de resolució que també fem– de millorar les condicions dels treballadors i les treballadores, com a essencialitat del sistema català públic de salut. Si no millorem les seves condicions no tindrem solució a la situació de la sanitat pública catalana.

I, per últim, fem tres propostes de resolució, les tres darreres, dues en clau feminista i una en clau de classe, o de determinants socials de la salut.

Les dues en clau feminista. La primera, la que fa referència, en tot cas, a l'obstetrícia. Volem dir també que quan els homes que som militants de la CUP parlem de clau feminista ho hem de fer d'una manera subalterna –alguns companys i companyes ja m'han sentit fora del Parlament dir-ho, i també els diputats i diputades d'aquesta cambra–, i ho fem així, i ho fem amb un reconeixement per les nostres companyes feministes, per la Comissió Nacional Feminista de la CUP, per la feina que ha fet en el passat, que està fent en el present i que farà en un futur. Però, encara així, em toca a mi explicar-ho, i ho faré.

La segona, també, per garantir absolutament el dret a l'avortament, a la interrupció voluntària de l'embaràs, per a totes les dones, sigui quina sigui la seva condició administrativa.

I la tercera, el que són els determinants socials de la salut. És cert que tots morirem però és cert que a la vida no tots som iguals. Allò que ens diferencia, evidentment, és la classe, i, amb relació a això, també ha d'actuar la salut.

El president

Gràcies, diputat. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la diputada senyora Gemma Espigares.

Gràcies.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies, president. Conselleres, diputades, diputats, començàvem aquest Ple monogràfic el dimarts i ho fèiem parlant de que calia traduir el consens social en consens polític, i crec que la majoria dels grups ens hem situat aquí, amb les discrepàncies ideològiques que tenim, òbviament –per això tenim propostes diferents–, però amb aquest marc general de reconèixer allò que ha anat bé, allò que pot millorar i quin és el sistema sanitari públic que volem per als trenta anys. I en això és en el que ens vam situar i en el que celebrem, com deia el diputat Soler, que la majoria de grups s'hagin volgut situar, perquè és el que el sector vol, no que ens barallem, no que ens tirem el sistema sanitari pel cap, sinó que els siguem útils i ajudem a transformar allò que hi ha consens.

Esquerra Republicana parlava de la gestió anticipada i de que calia ser conscient de tot allò que no havíem après, malgrat que hi hagi qui digui que no fem gens d'autocrítica. En vam fer aquí en mocions anteriors, en vam fer al Ple de Covid, en vam fer al Ple de residències i en tornem a fer, i ho farem sempre així, perquè la governança republicana és això, és ser conscients d'allò en el que ens hem equivocat per millorar, i, per tant, seguirem fent-ho.

I portem una proposta de resolució, de les poques que no se'ns donarà suport, o que tots heu manifestat que no ho faríeu, que és la de gestió anticipada des d'una base tècnica, decisions polítiques amb base tècnica, amb una estratègia pròpia, i fetes des de Catalunya.

Entenc que els comuns no hi siguin –no sé si és un suport a la recentralització de nou; entenc que Ciutadans i PSC no hi siguin –bé, ho entenc..., ho entenc dins del marc polític de campanya electoral en el que estem. Però l'únic que estem dient és

que el que no podem fer aquí és el que està passant a Madrid, que ens deixem portar per banderes en lloc d'escoltar els tècnics per prendre decisions polítiques i fer-ho des de la proximitat del territori, que és qui coneix la situació.

També en tenim d'aprenentatges. I sí, i parlem d'aprofitar tecnològicament totes les estructures que hi ha i d'enfortir la sanitat pública, que fa molt temps que ho diem, que la prevenció és la clau, i, per tant, enfortir també els sistemes de vigilància.

I parlem també del sistema educatiu, perquè malgrat la situació que hi ha hagut a molts països i les incerteses, que és el que s'ha hagut de gestionar aquest estiu, tot el Govern ha estat treballant perquè les aules siguin un espai segur, i ho són –i ho són. I la cultura i tots i cadascun dels àmbits tenen uns plans sectorials per poder seguir desenvolupant l'activitat en aquest país.

Com deia el president Torra, sense vida tampoc no podem avançar i, per tant, és important que siguem capaços d'aprendre a conviure amb el virus, que, malauradament, no marxarà en els propers dies.

I també hem parlat d'aprenentatges amb residències, i amb tots i cadascun dels àmbits. Jo em centraré en quatre àmbits concrets, que són les prioritats d'Esquerra Republicana.

El primer, la salut pública i els estils de vida. Invertim en prevenció si volem marxar d'aquest sistema basat, sobretot, en els hospitals. I ho hem dit moltes vegades, i ho farem i ho seguirem fent en els àmbits transversals, perquè això afecta tota la població i també totes les conselleries.

El segon, i és el pilar més important per a nosaltres: els drets laborals, malgrat que s'ha volgut dibuixar que Esquerra no entenia els drets laborals com a aprenentatges o com a gestió anticipada. No, no, és que ho considerem tan clau que és una proposta pròpia. Els drets laborals no són un aprenentatge de la Covid. Hi ha qui se n'ha adonat, amb la Covid, del problema que tenim, però això és un problema estructural. I per això aquesta és la legislatura que més drets laborals s'han retornat als sanitaris, malgrat que hi hagi a qui no li agradi. Aquesta és la legislatura, i ho diré les vegades que calgui, què més s'han retornat drets laborals als sanitaris. I és suficient? No, no és suficient. Hem de seguir treballant, perquè segueixen estant en una situació precària.

Hi són els MIR, i hem debatut aquest tema i donarem suport a totes les propostes de tots els grups, també a la nostra, que també proposa que s'avanci amb la situació dels MIR. Però també amb el conjunt dels metges i les metgesses de Catalunya, que fan una feina extraordinària, i de definir els rols, i de la prescripció infermera. Per tant, la part de professionals és un eix central d'aquesta legislatura, no només al Govern, sinó també al Parlament. Hem blindat les DPOs, també amb l'esforç de companys que han estat avançant en aquesta línia. I, per tant, em sembla que és obvi que situar-ho en una proposta de resolució pròpia i en un àmbit estructural en el que hem d'avançar és donar-hi aquest suport que cal.

El tercer gran àmbit és l'infrafinançament, i per això tenim una proposta de resolució en aquest sentit. També ho vam fer al debat de política general i hi seguirem insistint, malgrat que hi hagi qui no li agradi escoltar-ho. Amb el finançament actual del que disposem a Catalunya no podem seguir sostenint el sistema sanitari públic que volem, i, per tant, o arriben els recursos..., i vam estar d'acord tots els grups en que calia que arribessin aquests recursos.

Per tant, hi hem d'anar també a exigir-los. I per això donarem suport a la proposta que la CUP fa de poder gravar les rendes més altes i invertir aquests diners en salut pública. També li dic, diputat Vidal, i sap que compartim molta part d'aquest discurs, que cal que hi siguin, als pressupostos. És molt bonic venir aquí i fer una proposta de resolució dient que cal fer això, però a l'hora de la veritat els únics grups que van estar donant suport a gravar els rics per enfortir el sistema públic van

ser els comuns i Esquerra. Vostès no hi van ser, en la negociació dels pressupostos. (*Veus de fons.*) No, no se m'enfadi. Vostès no hi van ser...

El president

Diputat, no té el torn de paraula.

Gemma Espigares Tribó

...en la negociació dels pressupostos. Per tant (*veus de fons*), si realment vol que això passi, més enllà de les propostes de resolució, que ens hi trobarà, cal que siguin també quan hi hagi l'oportunitat de fer realitat allò que aquí diem. I aquest és l'escenari dels pressupostos.

I la quarta, en la desmercantilització i en enfortir el sistema sanitari públic. I aquí també donarem suport a totes les propostes de resolució que es fan en aquest sentit. Ho lligo amb l'anterior: sense el finançament necessari també és difícil que avancem en aquesta línia, sobretot quan qui més lliçons ens done és qui governa a l'Ajuntament de Barcelona i en el servei d'atenció domiciliària li pren a Clece per donar-li a empreses que tributen en paradisos fiscals.

Per tant, no facin tanta crítica a la Llei de contractes i ajudin a fer una proposta que avanci en aquesta línia, perquè si seguim igual, li prenen a Florentino per seguir-li donant a gent que està en paradisos fiscals. I ho saben. Per tant, si realment volem fer un enfortiment del sistema públic, fem-ho de veritat i, per tant, legislem, que és el que li toca fer a aquest Parlament per blindar aquests espais.

Miri, nosaltres donarem suport a la majoria de propostes que es fan en aquest Ple monogràfic, i ho fem perquè som els primers que vam parlar de traduir el consens social en consens polític, perquè la consellera Vergés va ser la primera que va venir a parlar d'una aliança per al sistema sanitari, i perquè el consens hi és i, per tant, ens sembla que avui cal fer un esforç per avançar en aquesta línia, i per això els donarem suport.

I la diputada del PSC preguntava al Govern: «Pensa el Govern convocar el pacte?» Si és que em queda preguntar-li si pensen vostès ser-hi, perquè nosaltres donarem suport a totes les propostes que van en la línia de fer un pacte nacional per la salut, però vostès avui tornaran a repetir un panell tot vermell, vostès avui voten que no al sistema sanitari, no a les propostes d'Esquerra, no a les propostes del Govern, no s'equivoquin; vostès avui diuen que no al sistema sanitari, que està necessitat de que hi hagi un consens. I ho saben. I a més és que ho van fer fa dos setmanes amb el Ple de política general i els va sortir malament, i ho van fer abstenint-se de no venir al Ple del president Torra, i vostès han decidit fer antipolítica, vostès han decidit no ser-hi o dir que no a tot. I això, ja m'ho permetrà, però del poc recorregut que jo tinc en política ho recordava de partits minoritaris i fora de la política, no del PSC.

Per tant, mentre vostès se situïn a l'antipolítica, mentre vostès se situïn lluny de fer propostes per al sistema, ens hi trobaran de cara, i ens hi trobaran amb tots els grups de l'oposició que han dit que hi volen ser i que volen un pacte per al sistema, que és imprescindible.

Per tant, acabo: siguem capaços de traduir aquest consens social en consens polític. A Esquerra ho farem aquests sis mesos posant els fonaments de l'agenda de transformació, que són prioritaris, i hi seguirem sent per transformar aquest consens en la solució que necessita el sistema sanitari públic per seguir-se enfortint.

(*Aplaudiments.*)

El president

Gràcies, diputada. Acabat aquest debat i abans de passar a les votacions farem cinc minuts de recés per acabar d'ajustar tècnicament la qüestió de les votacions.

Per tant, d'aquí a cinc minuts, els cridaré per votar.

Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts d'una del migdia i set minuts i es reprèn a tres quarts d'una i set minuts.

El president

Diputats, diputades, els demano que vagin seient als seus escons. Hem cridat a votació.

(Pausa llarga.)

Passarem a votar tots els punts de l'ordre del dia que estaven pendents de votar-se i començarem per les mocions. Concretament... *(Veus de fons.)* Perdó, cert.

Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans (continuació)

202-00078/12

Abans de les mocions, perdó, la votació de les esmenes a la totalitat de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans. *(Pausa.)* Comencem, doncs, amb la votació d'aquest punt setè de l'ordre del dia, corresponent, ho repeteixo, a la votació de les esmenes a la totalitat de la Proposició de llei de creació del Centre Català d'Empresa i Drets Humans.

Comença la votació.

Les esmenes a la totalitat han estat rebutjades per 39 vots a favor, 94 en contra –corresponents a 72 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'emergència educativa i la planificació del curs escolar 2020-2021 (continuació)

302-00234/12

Passem ara a votar el punt dissetè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'emergència educativa i la planificació del curs escolar 2020-2021.

Votem, atenent les peticions de votació separada, els punts 1, 5 i 7.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 68 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, cap abstenció.

Votem ara els punts 2, 4 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 64 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 4 abstencions.

Votem ara els punts 8, 11, 13 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 129 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la resta de punts d'aquesta moció.

Comença la votació.

La resta de punts han estat aprovats per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'inici del curs escolar 2020-2021 (continuació)

302-00237/12

Passem ara a votar el següent punt de l'ordre del dia, que és el 18. Correspon a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'inici del curs escolar 2020-2021.

Atenent les peticions de votació separada, votem en primer lloc els punts 3, 12 i 16.
Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Passem ara a votar els punts 6, 7 i 18.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 129 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 51 vots a favor, 65 en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt número 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 64 vots a favor, 65 en contra i 4 abstencions.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 65 en contra i 29 abstencions.

Votem ara el punt 17.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor –corresponents a 99 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, cap en contra i 12 abstencions.

Votarem ara la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

Aquesta moció ha estat aprovada per 132 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'inici del curs escolar 2020-2021 (continuació)

302-00240/12

Votem ara el punt 19, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'inici del curs escolar 2020-2021.

Votem, en primer lloc, els punts 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 12, 13 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció. És a dir, per unanimitat.

Passem ara a votar el punt número 6.

Comença la votació.

El punt número 6 ha estat rebutjat per 40 vots a favor, 65 en contra i 28 abstencions.

Votem ara els punts 8 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 68 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i cap abstenció.

Votem ara el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 42 vots a favor, 38 en contra –corresponents a 16 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 53 abstencions.

Votem ara el punt quinzè.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 57 vots a favor, 41 en contra i 35 abstencions –corresponents a 13 vots delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Passem ara a votar el punt 16.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 116 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions. No hi ha més punts en aquesta moció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió dels fons Covid-19 per a la recuperació econòmica i social (continuació)

302-00235/12

Per tant, passem a la següent, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la gestió dels fons Covid-19 per a la recuperació econòmica i social.

Votem, en primer lloc, el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 65 vots a favor, 53 en contra i 15 abstencions.

Votem ara el punt número 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor –corresponents a 58 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i 36 abstencions.

Votem ara el punt tercer.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 113 vots a favor, 17 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor –corresponents a 90 de presencials i delegats i 22 de telemàtics–, 21 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 113 vots a favor, 17 en contra i 3 abstencions.

Votem ara el punt número 6 d'aquesta moció.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 73 vots a favor –corresponents a 51 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 53 en contra i 7 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la regularització de persones immigrants (continuació)

302-00236/12

Passem ara a votar el següent punt, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la regularització de persones immigrants.

Atenent les peticions de votació separada, votem en primer lloc el punt 1.a.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 77 vots a favor –corresponents a 55 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 56 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 1.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, 39 en contra i 7 abstencions.

Votem ara el punt 1 lletres c i d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 126 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Passem ara a votar el punt 1.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 76 vots a favor –corresponents a 54 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 20 vots en contra i 36 abstencions.

Votem ara el punt 1.f.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 56 abstencions.

I votem ara el punt 1.g.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 77 vots a favor, 3 en contra i 53 abstencions.

Passem ara a votar el punt 2.f.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 113 vots a favor –corresponents a 91 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 3 en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt 2.n.

Comença la votació.

(Veus de fons.)

Disculpin. Punt 2, lletres *i, j, l*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem, ara sí, el punt 2.n.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 94 vots a favor, 39 en contra i cap abstenció.

I votem ara el punt 2, lletres *m i o*.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 94 vots a favor –corresponents a 72 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 3 en contra i 36 abstencions.

I votem ara la resta del punt 2 i el punt 3.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 130 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

No hi ha més punts en aquesta moció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ocupació i les condicions sociolaborals del treball autònom (continuació)

302-00238/12

Per tant, passem a la següent, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ocupació i les condicions sociolaborals del treball autònom.

Votem en primer lloc el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 64 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 4 abstencions.

Votem ara el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 116 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 68 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i cap abstenció.

Votem ara el punt sisè.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 39 vots a favor, 69 en contra i 25 abstencions.

Votem ara el punt número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara el dotzè.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts han estat aprovats per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de les institucions i l'autogovern (continuació)

302-00239/12

Passem ara a votar el punt vint-i-tresè de l'ordre del dia, que correspon a la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la defensa de les institucions i l'autogovern.

Atenent les peticions de votació separada, votem en primer lloc el punt número 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 77 vots a favor –corresponents a 55 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 56 en contra i cap abstenció.

Votem ara els punts 7 i 10.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 69 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt número 11.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 65 vots a favor –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 64 en contra i 4 abstencions.

I votem ara la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts de la moció han estat aprovats per 69 vots a favor, 56 en contra i 8 abstencions.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'un pla de rescat per al sector de la cultura (continuació)

302-00241/12

Passem ara a votar la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la necessitat d'un pla de rescat per al sector de la cultura.

Votem en primer lloc el punt número 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 15 vots a favor, 82 en contra i 36 abstencions.

Votem ara el punt número 4.

Comença la votació.

El punt ha estat aprovat per 129 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Votem ara la resta de punts de la moció.

Comença la votació.

La resta de punts d'aquesta moció han estat aprovats per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

Debat general sobre la situació sanitària (continuació)

255-00015/12

Passem ara a votar les propostes de resolució del debat general sobre la situació sanitària.

Comencem votant les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Votem ara la proposta de resolució número 1.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra, 65 abstencions –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem a votar ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 69 en contra –corresponents a 47 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i cap abstenció.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 94 en contra –corresponents a 72 vots delegats i presencials i 22 de telemàtics– i cap abstenció.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

I votem ara la número 9.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 10.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per 55 vots a favor, cap en contra i 77 abstencions –corresponents a 55 vots delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Votem la número 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Votem ara la proposta de resolució número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 32 vots a favor, cap en contra i 101 abstencions –corresponents a 79 vots delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 69 abstencions.

Votem la número 5.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 69 vots d'abstenció –corresponents a 47 de presencials i delegats i 22 de telemàtics.

Passem ara a votar la número 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 64 vots a favor, 65 en contra –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 4 abstencions.

Votem ara la número 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

I votem la número 10 i darrera del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Votem la número 1, inclosa la correcció d'errades referent al punt número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la proposta de resolució número 3, inclosa la correcció d'errades relativa al punt número 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 104 vots a favor –corresponents a 82 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 12 en contra i 17 abstencions.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 3 vots a favor, cap en contra i 130 abstencions. (*Remor de veus.*) Que també val. (*Rialles.*)

Passem a votar la proposta de resolució número 8.

Comença la votació.
Ha estat rebutjada, per 39 vots a favor, 82 en contra –corresponents a 60 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 12 abstencions.
Votem ara la número 9.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 112 vots a favor, 17 en contra i 4 abstencions.
Votem ara el número 10.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Votem la número 1.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 112 vots a favor –corresponents a 90 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i 4 abstencions.
Votem ara la número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 88 vots a favor, 17 en contra i 3 abstencions.
Votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Comencem per la número 1.
Comença la votació.
Ha estat aprovada, aquesta proposta de resolució, per unanimitat, 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 94 vots a favor, cap en contra i 39 abstencions.
Votem ara la número 3.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 59 vots a favor, 38 en contra –corresponents a 16 de presencials i delegats i 22 de telemàtics– i 36 abstencions.
Votem ara la número 3.
Comença la votació. (*Remor de veus.*)
Perdó, la 4. Disculpin, eh?
Ha estat aprovada per 125 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la proposta de resolució número 5.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 6.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 65 vots a favor, cap en contra i 68 abstencions.
Votem ara la número 7.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 48 vots a favor, cap en contra i 85 abstencions –corresponents a 63 de delegats i presencials i 22 vots telemàtics.
Votem ara la número 8.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra, 65 abstencions.
I votem ara la proposta de resolució número 9.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 128 vots a favor, 3 en contra i 2 abstencions.
I votem ara la proposta de resolució número 10.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.
Passem ara a votar les propostes de resolució presentades pel Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent. Comencem per la número 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 42 vots a favor, 41 en contra i 50 abstencions –corresponents a 28 de delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Passem ara a votar la proposta de resolució número 2, inclosa la correcció d'errades.
Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 74 en contra –corresponents a 52 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 47 abstencions.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat: 133 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 91 en contra –corresponents a 69 de delegats i presencials i 22 de telemàtics– i 30 abstencions.

Votem ara la número 6.

Comença la votació.

Aquesta proposta de resolució número 6 de la CUP - Crida Constituent ha estat rebutjada per 12 vots a favor, 39 en contra i 82 abstencions –corresponents a 60 de delegats i presencials i 22 de telemàtics.

Votem ara la número 7.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 39 en contra i 65 abstencions.

Votem ara la número 8.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 92 vots a favor, 3 en contra i 38 abstencions.

Votem ara la número 9, inclosa la correcció d'errades.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 12 vots a favor, 5 en contra i 116 abstencions –corresponents a 94 vots delegats i presencials i 22 de telemàtics.

I votem, finalment, la número 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 130 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Votem ara les propostes de resolució presentades conjuntament pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya i el Grup Parlamentari Republicà.

Comença la votació per la número 1.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, 29 en contra i 39 abstencions.

Votem ara la número 2, amb la correcció d'errades incorporada, relativa al punt número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, 29 en contra i 39 abstencions.

Votem ara la número 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 65 vots a favor, 17 en contra, 51 abstencions.

Votem ara la número 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor –corresponents a 46 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 nos i 48 abstencions.

Votem ara la número 5.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 108 vots a favor, 17 en contra i 8 abstencions.

Votem ara la número 6.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 17 en contra i 46 abstencions.
Votem ara la número 7.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 68 vots a favor –corresponents a 46 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 18 en contra i 47 abstencions.
Votem ara la número 8.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 108 vots a favor i 17 en contra i 8 abstencions.
Votem ara la número 9.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 77 vots a favor –corresponents a 55 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i 39 abstencions.
Votem ara la número 10.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 69 vots a favor, 17 en contra i 47 abstencions.
Votem ara la número 11.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 116 vots a favor –corresponents a 94 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i cap abstenció.
Votem ara la número 12.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 69 vots a favor –corresponents a 47 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i 47 abstencions.
Votem ara la número 13.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 80 vots a favor –corresponents a 58 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i 36 abstencions.
Votem ara la número 14.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 108 vots a favor, 17 en contra i 8 abstencions.
Votem ara la número 15.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 104 vots a favor, 21 en contra i 8 abstencions.
I votem ara les propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari Republicà. Votem la número 1.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 116 vots a favor –corresponents a 94 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 17 en contra i cap abstenció.
I votem, finalment, la proposta de resolució número 2.
Comença la votació.
Ha estat aprovada per 65 vots a favor –corresponents a 43 de delegats i presencials i 22 de telemàtics–, 64 en contra i 4 abstencions.
No hi ha més punts a votar.
S'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dues del migdia i un minut.